

ŁODZIANIN

ORGAN P.P.S.

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Redakcja i Administracja: Łódź—Al. Kościuszki Nr. 29 tel. 100-99
Redaktor przyjmuje od godz. 17—19 Rękopisów nie zwraca się. Administracja czynna od godz. 9 do 15 i od 17 do 19. Konto w Banku Spółem, oddział w Łodzi 40
Wydawca, Łódźki O.K.R. P.P.S. Redaktor Wincenty STAWIAŃSKI

Rok XXII — № 59
Wtorek 28 Lutego 1939
Cena numeru 10 gr.

Warunki prenumeraty: w Łodzi z odnośnikiem do domu zł. 2.50 miesięcznie, na prowincji zł. 3. za zmianę adresu gr. 50 Cena ogłoszeń: Za wiersz 1 milimetry przez jedną szpaltę (na stronicy 6 szpalt) w tekście gr. 50, zwykłe gr. 40. Nekrologi do 100 mm. gr. 20, powyżej 100 mm gr. 30. Drobne za wyraz gr. 15 Za treść ogłoszeń redakcja nie odpowiada.

Sytuacja w Chinach staje się dla Japonii krytyczna 3 Miliony Partyzantów na tyłach armii japońskiej

Z depezy nadchodzących z Chin wynika, że sytuacja staje się coraz krytyczniejsza dla Japonii. Nawet w wielkich miastach Japończy i współpracujący z nimi Chińczycy nie są pewni życia. W

Szanghaju w zachodniej dzielnicy podmiejskiej znajdującej się pod zarządem japońskim znaleziono znowu 3 ścięte głowy Chińczyków, którzy współpracowali z Japończykami. Władze wszczęły dochodzenia w poszukiwaniu zamachowców. Jak dotychczas zamachowcy są nieuchwytni dla policji japońskiej.

W ostatnich dniach Japończycy stoczyli z partyzantami chińskimi szereg walk w pobliżu Szanghaju pod Nankinem oraz koło Hangczau. Walki te nie dały większych wyników.

Apel wystosowany przez Ibn Sauda, króla Saudii - Arabii, do premiera Chamberlaina, odniósł natychmiastowy skutek i propozycje, jakie Rząd brytyjski przedstawił Żydom i Arabom zostały odpowiednio zmienne. Plan brytyjski, który będzie oficjalnie zakomunikowany obu stronom i ulec może dalszym zmianom, zależnie od stanowiska, jakie zajmą obie strony, na ogół przedstawia się w sposób następujący:

Przyszłość Palestyny ma się realizować w trzech okresach:

PIERWSZY OKRES

Okres pierwszy przewiduje niezwłoczne mianowanie żydowskich i arabskich ministrów bez teki w liczbie, odpowiadającej stosunkowi ludności Palestyny. Ministrowie ci byłiby członkami istniejącej obecnie rady wykonawczej oraz doradczą rady do spraw Palestyny. Rada wykonawcza została przemianowana na radę ministrów, a rada doradczą na radę stanu. W ten sposób władza w Palestynie spoczywałaby w rękach rady ministrów, w której ministrami resortowymi byłby Anglicy, a Arabowie i Żydzi zasiadali by w charakterze ministrów bez teki, oraz z t. zw. rady stanu, w której Arabowie, ze względu na swą liczebność (1 milion ludności), mieli by przewagę nad Żydami, których liczba wynosi 450 tys. W tej radzie stanu Wysoki Komisarz brytyjski zachowałby prawo weta.

DRUGI OKRES

Drugi okres, obejmujący 3 — 5 lat, przewiduje dalsze trwanie tego rodzaju Rządu, składającego się z rady ministrów i rady stanu, w którym jednakże ministrami resortowymi mogliby być Arabowie lub Żydzi, przygotowując się w ten sposób do swych przyszłych stanowisk na wypadek wprowadzenia w życie niepodległości Palestyny. W tym drugim okresie zwolona zostałaby konferencja okrągłego stołu na wzór indyjskiej konferencji okrągłego stołu. Konferencja ta miałaby się zebrać w Londynie pod koniec obecnego roku dla opracowania konstytucji palestyńskiej.

TRZECI OKRES

W trzecim okresie nastąpiłoby już utworzenie na mocy opracowanej przez wspomnianą konferencję konstytucji niepodległego państwa palestyńskiego z zapewnieniem arabskiej większości i z gwarancjami dla żydowskiej mniejszości. Państwo to byłoby na mocy traktatu związane z Wielką Brytanią, podobnie jak Egipt i Irak. Wielka Brytania otrzy

malaby w tym państwie wszelkie ułatwienia, dotyczące baz morskich, lotniczych i wojskowych.

Co do kwestii imigracji i sprzedaży ziemi Żydom plan brytyjski przewiduje, że w ciągu pięciu lat nastąpi stopniowe zmniejszenie imigracji żydowskiej do Palestyny tak, aby po pięciu latach powstał stały stosunek ludności żydowskiej do arabskiej.

Co do sprzedaży ziemi Żydom i osiedlenia się ich na tej ziemi, Palestyna miałaby być podzielona na trzy strefy: w jednej byłaby swobodą osiedlenia się Żydów, w drugiej osiedlenie to byłoby regulowane, a w trzeciej zabronione.

ŻYDZI ODRZUCILI PROPOZYCJĘ BRYTYJSKIE

Te propozycje brytyjskie omawiane były na posiedzeniu Agencji Żydowskiej. Egzekutywa Agencji Żydowskiej jednogłośnie postanowiła propozycje brytyjskie odrzucić i określić je jako nie do przyjęcia dla Żydów.

Wyrazem rozgoryczenia, jakie za panowało w kołach żydowskich, jest fakt, że Żydzi pod wrażeniem tych propozycji odmówili przyjęcia zaproszenia rządu brytyjskiego na śniadanie, wydane z okazji konferencji palestyńskiej przez ministra MacDonalda.

Bomby w Palestynie

Wczoraj rano w arabskiej dzielnicy Haify rzucono 3 bomby. Ofiarą wybuchów padło 21 zabitych i 44 rannych.

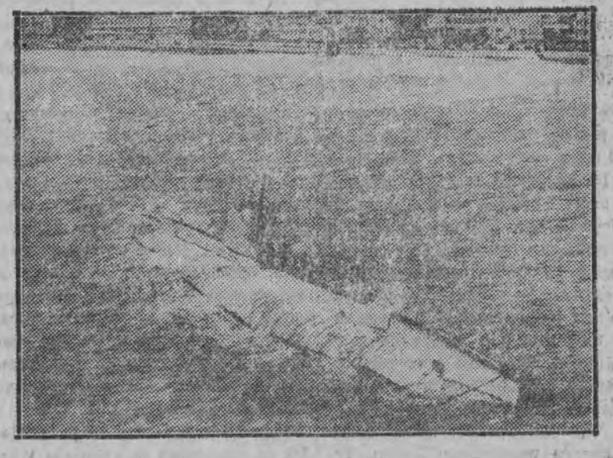
Na arabskim rynku warzywnym w starej Jerozolimie rzucono bombę, która zabiła 3 Arabów, a 6 osób zraniła. Wśród rannych są kobiety.

Spóźnione żale kardynała Innitzera

Wczoraj odczytano we wszystkich kościołach wiedeńskich i na prowincji Austrii list pasterski kardynała Innitzera do katolików w Austrii, w którym nawołuje on do gorących modłów za wiarę, publicznego przyznawania się na każdym kroku do wiary oraz przy

pomina rodzicom, że wychowanie młodzi bez wiary pozbawia ją wszelkich podstaw moralnych. Kardynał oczywiście już nie pamięta, że sam krzyczał „Heil Hitler” przyczyniając się w ten sposób do pogorszenia sytuacji kościoła.

Łódź podwodna „Sterlet” została przez burzę zerwana z kotwicy

Nowy Zarząd m. Łodzi zatwierdzony

Nowy Zarząd m. Łodzi z tow. Janem KWAPIŃSKIM, jako prezydentem miasta, i z tow. tow. PURTALEM, A. SZEWCZYKIEM i A. WALCZAKIEM, jako wice-prezydentami.

ZOSTAŁ ZATWIERDZONY

i niebawem obejmie kierownictwo samorządu łódzkiego.

U steru Łodzi stanie więc teraz przewodniczący Komisji Centralnej Związków Zawodowych w Polsce wraz z gronem współpracowników najbliższych, którzy mają za sobą dużo doświadczenia i dużo pracy dla sprawy robotniczej, dla sprawy obrony wolności i praw ludowych.

Cała praca życiowa tow. Jan Kwapieńskiego daje rękojmię, że kierownictwo samorządu „miasta proletariackiego” znalazło się znowu we właściwych rękach, tak samo, jak spoczywało we właściwych rękach wtedy, gdy prezydentem Łodzi był tow. Bronisław Ziemięcki.

Zgon Krupskiej wdowy po Leninie

Nadzieжда Konstantinowna Krupskaja, żona Lenina, była wierną i oddaną towarzyszką swego męża aż do jego zgonu. W najtrudniejszych chwilach życia Lenina (na zesłaniu w Syberii lub na emigracji) pomagała mu starannie i pilnie. Przez długie lata (na emigracji) była sekretarką Centralnego Komitetu partii. Po zdobyciu władzy przez bolszewików dużo pracowała nad kwestiami pedagogicznymi. Wydała wspomnienia o Leninie w 2 tomach.

Stosunki wdowy po Leninie ze Stalinem były NAPRĘŻONE. Prosa sowiecka pisała o niej rzadko. Większej roli nie grała.

W Polsce mieszkała przez pewen czas razem z Leninem (1912—1914) w Krakowie i Poroninie.

Z Moskwy donoszą, że w poniedziałek rano o godz. 6 m. 15 zmarła wdowa po Leninie Nadzieжда Krupskaja.

Życie w Z.S.S.R.

160 dzieci oskarżono... o kontrrewolucję

W Kuzniecku-Lenińsku (obwód niewiarygodnie i fantastycznie prze Nowosybirski) toczy się proces przeciwko szefowi lokalnego GPU, dwum funkcjonariuszom i prokuratorowi, oskarżonym o wytaczanie procesów młodzieży szkolnej w wieku od 9 do 12 lat o kontrrewolucję.

Przewiduje się, że oskarżeni skazani zostaną na karę śmierci. (PAT)

Liczba dzieci oskarżonych o te

Zbrojenia morskie Holandii

Rząd holenderski zamówił w stoczniach Rotterdamu dwa krążowniki, która będą największymi jednostkami marynarki holenderskiej. Tonaż każdego z nich wynosić będzie 8350 ton, zakontraktowana szybkość 33 mil, uzbrojenie składać się będzie z 10 dział 15 cm., 12 podwójnych dział 44 mm., i 8 karabinów maszynowych 12,7 mm. oraz 5 wyrzutni torpedowych kal. 53 cm. Wodowanie pierwszego krążownika ma nastąpić we wrześniu 1941 r., a drugiego pod koniec 1941 r. Każdy z okrętów zabierać będzie po dwa samoloty.

S.O.S. na morzu Liczne katastrofy okrętowe

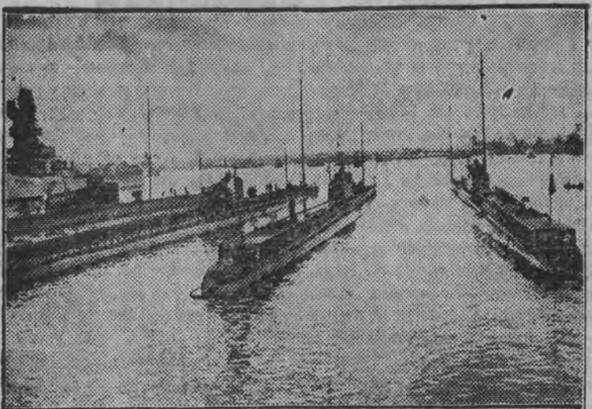
Stacje ochrony wybrzeża Ameryki przyjęły sygnały S. O. S., nadane przez transportowiec „Lillian”. Wkrótce po sygnałach S. O. S. odebrano wiadomość, że „Lillian” zatonął w odległości 40 mil na południe od Nowego Jorku po zderzeniu ze statkiem należącym do Nord Deutscher Lloyd „Wiegand”. Statek niemiecki zabrał na pokład 35 ludzi załogi „Lillian”. Przyczyną katastrofy była niezwykle bęsta mgła.

Trzy norweskie statki wielorybnicze „Nyken”, „Ishfell” i „Staldalengen” padły ofiarą wielkiego

sztormu szalejącego na północnym Atlantyku. Na wezwania o pomoc drogą radiową, pośpieszyły statki wielorybnicze — szwedzki „Drottningholm” i norweski „Bergensfjord”. Norweski statek wielorybniczy „Polarbjorn” zdołał dotrzeć do „Saltalangen” ratując 10-ciu ludzi załogi. Statek zatonął.

Parowiec grecki „Loulis”, który w płatek odpłynął z port Vendres do Walencji, zatonął na wysokości przylądka Creus. Załoga, złożona z Greków i Rosjan, została uratowana.

Francuska flota podwodna w porcie Casablanca w Maroku

Wyzyskujemy doświadczenie krajów obcych w zakresie akcji bezpieczeństwa i higieny pracy

Postęp w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy za granicą jest w ostatnich latach niezmiernie szybki i wyniki doświadczeń obcych, nieraz bardzo cenne, mogą być wyzyskane z pożytkiem, zwłaszcza w związku z budową wielkich warsztatów przemysłowych w Polsce i z modernizacją szeregu istniejących zakładów.

Inicjatywę nawiązania bezpośredniego kontaktu polskich inżynierów z przodującymi w tym zakresie instytucjami i przedsiębiorstwami obcymi podjęła Wzorcownia Urządzeń Ochronnych i Poradnia Bezpieczeństwa Pracy wspólnie z Sekcją b. p. Stowarzyszenia Inżynierów Mechaników Polskich, organizując jesienią roku ubiegłego wycieczkę do Niemiec, Belgii i Anglii.

Obecnie pragnąc rozszerzyć zakres osób, które z doświadczeń tej wycieczki odniosą korzyści, Instytut Spraw Społecznych poświęcił numer lutowy „Przeglądu Bezpieczeństwa Pracy” opisowi wrażeń, odniesionych przez jej uczestników.

Zasadniczym celem wycieczki było zapoznanie inżynierów, pracujących zarówno w przemyśle, jak i instytucjach poświęconych bezpieczeństwu pracy, z zagraniczną organizacją zwalczania wypadków i technicznymi zabezpieczeniami na terenie zwiedzanych przedsiębiorstw.

Uzupełnieniem studium było zaznajomienie uczestników z najważniejszymi instytucjami i organizacjami, które zajmują się zagadnieniem bezpieczeństwa pracy na Zachodzie Europy.

Bilans wycieczki jest poważny. Zwiedzono 20 zakładów przemysłowych, 5 Muzeów Bezpieczeństwa Pracy, 6 organizacji poświęconych całkowicie lub częściowo

zagadnieniu bezpieczeństwa pracy, laboratorium psychotechniczne Dyrekcji Tramwajów w Brukseli — wreszcie jesienną wystawę samochodową w Londynie oraz zapoznano się z organizacją Niemieckiego Frontu Pracy.

Zwiedzane zakłady reprezentowały różne działy przemysłu, a mianowicie: gazownie, zakłady elektrotechniczne i fabryki kabli, fabryki obrabiarek, narzędzi i ostrzy, chemiczne, papiernie i opakowań papierowych, samochodowe, sztucznego jedwabiu i przędzalnie bawełny, cegielnie, suchej destylacji węgla, wag automatycznych, przemysłu drzewnego, browary i t. d.

Nowy ośrodek przemysłowy

Bogate złoża wysoko wartościowego kamienia na Wołyniu leżą odłogiem, bo eksploatacja ich się dziś nie oplaca.

Posiadamy tysiące fachowych

górników, czekających na pracę; posiadamy jedne z najlepszych w Europie pokładów kamienia, a sprowadzamy kamień ze Szwecji, gdyż taniej wypada transport zagranicznego kamienia z za morza, niż krajowego z Wołynia. Brak środków transportowych uniemożliwia eksploatację bogactw naturalnych ziem wołyńskiej.

Jedynym słusznym rozwiązaniem tego palącego zagadnienia jest wybudowanie drogi wodnej, łączącej ząbłę kamienne z naszym systemem rzek spławnych. Transport wodny, jako najtańszy, umożliwi tanią dostawę kamienia i wzmocze jego zastosowanie.

To też budowa t. zw. kanału kamiennego winna wejść najrychlej w fazę realizacji.

Losy Madrytu i prez. Azany Sprzeczne wiadomości

PARYŻ, (PAT.) W kołach politycznych Paryża oczekują z godziny na godzinę opuszczenia gmachu ambasady hiszpańskiej przez prezydenta Azanę, który ma wyjechać do Sabaudii, gdzie zamieszka w Collonges, miejscowości, w której zatrzymał się bezpośrednio po opuszczeniu Katalonii. B. ambasador hiszpański w Paryżu, który reprezentował republikę hiszpańską w Paryżu w roku 1936, Alvaro de Albornoz oświadczył, przedstawicielom prasy, że został wezwany z kilku dyplomatami Hiszpanii Republikańskiej przez prezydenta Azanę na konferencję, która się odbyła w gmachu ambasady, podczas której prezydent Azana zakomunikował zebranyemu oficjalnie o swoim zamiarze złożenia funkcji prezydenta republiki.

W kołach politycznych Paryża utrzymują się w dalszym ciągu pogłoski o inicjatywie pośrednictwa francusko - angielskiego, poczynionej w Madrycie, która miała zostać przyjęta przez władze cywilne i wojskowe Hiszpanii Republikańskiej pod warunkiem, że Francja i Anglia zabezpieczą przewódcom opuszczenie terenu, który podda się władzy rządu „narodowego”.

W kołach półurzędowych francuskich zaprzeczają natomiast, jakoby Rząd francuski miał powziąć jakieś zobowiązanie w stosunku do władz republikańskich co do umożliwienia im odjazdu z Hiszpanii, tym bardziej, że liczba osób, które musiałyby się udać na emigrację musiałaby wynosić około 10 tysięcy, a Francja, która już przyjęła na swoim terytorium około 400.000 uchodźców z Katalonii u-

waża, że nie może posuwać dalej swej gościnności w stosunku do emigrantów. W kołach politycznych sprawa wojny domowej w Hiszpanii uważana jest właściwie za zakończoną i nikt w Paryżu nie wierzy w możliwość jakiegokolwiek przeciągania się oporu wojsk republikańskich.

BERARD ZAKOŃCZYŁ SWOJĄ MISJĘ
BURGOS. Ministerstwo spr. zagr. ogłosiło następujący komunikat:

Rozmowy między sen. Berard'em a ministrem spr. zagr. gen. Jordana odbywały się w atmosferze wzajemnej kurtuazji i pozwoliły w zadawalający sposób rozwiązać szereg zagadnień istotnych dla obu rządów.

Po podpisaniu układów sen. Berard pożegnał się z min. Jordana i wyjechał do Francji, uważając, że oficjalna misja powierzona mu przez rząd francuski została ukończona.

Bombardowanie portu Almerii

BILBAO (PAT.) Zarówno komunikat „narodowy”, jak i republikański stwierdzają zgodnie, że na wszystkich frontach hiszpańskich

panuje spokój. Komunikat republikański dodaje, że lotnicy polski wstąpił do bombardowania obiektów wojskowych w porcie Almerii.

Czecho-Słowacja upodabnia się do Trzeciej Rzeszy

PRAGA (PAT.) W nocy z soboty na niedzielę w śródmieściu Pragi nieznanymi sprawcy rzucili silną petardę do wnętrza żydowskiego sklepu z towarami włókienniczymi. Wybuchem petardy zostały wybite szyby oraz uszkodzone wnętrza sklepu. W sprawie tej policja prowadzi energiczne dochodzenia, przy czym władze odmawiają udzielenia jakichkolwiek informacji na temat incydentu. Należy zaznaczyć, że rzucenie petardy do sklepu żydowskiego jest jednym z pierwszych czynnych wystąpień antyżydowskich w Pradze, gdzie

dotąd ograniczano się jedynie do demonstracji i okrzyków antysemitycznych. W związku z tym w kołach żydowskich panuje wielkie zdenerwowanie, powiększane rozpowszechnianymi pogłoskami o zamierzonym rzekomo wydaniu przez Rząd nowych ustaw antyżydowskich. Koła te podkreślają przy tym dwulicową politykę Rządu, który w wydanym w sobotę komunikacie stwierdza, że ogłoszone niedawno rozporządzenie w sprawie rewizji obywatelstwa nie są wymierzone przeciw Żydom,

Unarodowienie armii

„National Ztg.” powołując się na komunikat niemieckiego Urzędu Pracy w Czechosłowacji, donosi, iż Rząd czeski unieważnił pobór Niemców, którzy powołani zostali do odbycia służby w wojsku czeskim z dniem 1 marca. Świadectwa niemieckiej przynależności narodowej udzielac będą poborowym placówki okręgowe tego urzędu. Za podstawę określenia narodowości niemieckiej służyć będzie oświadczenie złożone podczas spisu ludności w r. 1930.

Rozporządzenie to zwalnia na razie tylko tych Niemców poborowych, którzy mieli zacząć swą służbę wojskową w dn. 1 marca. Zagadnienie Niemców służących już w czeskim wojsku i Cze-

chów w służbie wojskowej niemieckiej będzie tematem dalszych rozmów dyplomatycznych. Komunikat zwraca uwagę, że obywatele niemieccy narodowości czeskiej zostali już zwolnieni z wojska niemieckiego i żąda bezwzględnego postępowania w podobny sposób z Niemcami obywatelami czeskiimi.

Przeciwnik bólu głowy
DŁA DOBROTY ZE TŁ. PRASA
KOWALSKINA
stosujcie się również
PRZY PRZEZIEBIENIU GRYPIE I KATARZIE

Żebrzące dzieci Totalny głód

HUSZT (PAT.) — Prasa czeska wychodząca na Rusi Podkarpackiej zwraca uwagę na wzmogającą się w ostatnich czasach żebranie dzieci w Huszcie. Dzienniki piszą, że tłumy obdartych i głod-

nych dzieci napastuje przechodzących na ulicach stolicy Rusi Podkarpackiej, co prawda fatalne wrażeń na licznych przebywających tam cudzoziemcach.

Akademia kuczi zasłużonych Polaków-ewangelików

W niedzielę o g. 19-ej odbyła się w sali Rady Miejskiej w Warszawie Akademia ku czci Polaków - ewangelików, którzy życie swe oddali w walce o wolność i wielką Polskę. Salę Rady Miejskiej wypełnili po brzegi uczestnicy zjazdu Polaków - ewangelików, przybyli do Warszawy z całego kraju. Na podium wokół portretu ks. dr. Otto ustawiły się liczne poczty sztandarowe związków sfederowanych. Honorowe miejsca zajęli ministrowie Świętosławski i Ulrych oraz gen. Górecki. Akademię zagal przemówieniem ks. biskup Bursche, charakteryzując postać ks. Otto i historię ewangelizmu polskiego. Krótkie powitalne przemówienie wygłosił

p. min. Świętosławski, składając hołd tym wszystkim Polakom - ewangelikom, którzy przyczynili się do utrzymania polskości na odzyskanych ziemiach Śląska zachodniego. Niech chwile te — mówi pan minister — będą dla uczestników zjazdu zachętą do dalszej pracy nad dobrem Polski.

W imieniu ludności Zaolzia wygłosił przemówienie ks. senior O. Mischejda, po czym referat ideologiczny wygłosił ks. red. Prelsa z Bydgoszczy.

W czasie Akademii chóry młodzieży ze Śląska odśpiewały szereg utworów.

Strach przed niezależną opinią

Agencja Havasa donosi z Rzymu: Trzeci dziennikarzy zagranicznych otrzymał nakaz opuszczenia granic Włoch. Dziennikarzami tymi są: Paul Gentizon, rzymski korespondent „Le Temps” od lat 12tu oraz kilku pism szwajcarskich; Hodel, korespondent

„Neue Zuercher Zeitung” i red. Razzini, korespondent liczących dzienników szwajcarskich. Dziennikarze ci obowiązani są do opuszczenia granic Włoch przed 5-tym marca. Władze włoskie nie podały żadnych przyczyn tego zarządzenia.

Polacy gdańscy uczcili pamięć Piusa XI

W wielkiej sali Hali Sportowej we Wrzeszczu odbyła się w niedzielę wieczorem z inicjatywy gminy polskiej Związku Polaków w Gdańsku w poważnym i podniosłym nastroju akademii żałobna ku czci zmarłego papieża Piusa XI. Akademię rozpoczęły produkcje muzyczne z udziałem chóru i szeregu solistów. Następnie zaś in-

spektor szkolny prof. Behrent wygłosił przemówienie poświęcone pamięci Piusa XI-go.

Komisarza generalnego R. P. re prezentował na akademii radca Perkowski. Uroczystość zgromadziła liczną publiczność polską, szczerze wypełniającą salę hall sportowej.

W Gdańsku spokój

GDĄŃSK (PAT.) Zatrzymani w sobotę przez policję gdańską, celem przesłuchania w związku z zajściami studenckimi, trzech studentów polscy zostali na interwencję Komisariatu Generalnego zwolnie-

ni późnym wieczorem. W niedzielę nastąpiło uspokojenie wśród młodzieży studenckiej politechniki gdańskiej. W ciągu dnia nie doszło do żadnych incydentów.

Zgon tow. S. Feifera

Wypadek na kopalni w Kałuszu

Tow. Sawa Feifer dnia 21 b. m. na zmianie rannej w kopalni „Tesp” w Kałuszu, na wysokości komory, zbijał żerdzią zwisające zadziory. Jeden z nich o dużym zasięgu i kilkuset kilogramowej wadze, nagle i niespodziewanie zerwał się od stropu, runął i całym ciężarem przygniół tow. Feifera, który nie zdołał już uciec i zginął na miejscu. Ten wstrząsający wypadek wywarł przynębiające wrażenie wśród robotników i urzędników „Tesp”. Tragicznie zmarły przeżył lat 41; osierocił żonę i dwoje nieletnich dzieci.

Przez dwadzieścia lat był członkiem CZG, a przez szereg lat członkiem USDP. Brał czynny udział w ruchu robotniczym.

W pogrzebie, który odbył się 23 b. m., wzięli udział przedstawiciele organizacji robotniczych, orkiestra CZG, przedstawiciele kierownictwa kopalni „Tesp”, oraz tłum nie-robotnicy i tutejsi mieszkańcy. Nad mogiłą pożegnał przemówienie wygłosił, imieniem organizacji robotniczych, tow. dr. lwaskiewicz z Doliny.

Cześć pamięci! Zmarłego!

Tadeusz Puszczyński

(Zapata, Konrad, Wawelberg).

Tadeusz Puszczyński urodził się w lutym 1895 r. w Józinkach, pow. łęczyckiego. Po strajku szkolnym w 1905 r. uczęszczał do polskiej szkoły średniej w Piotrkowie. Od najmłodszych lat był jednym z kierowników organizacji szkolnej Związku Młodzieży Postępowej Niepodległościowej („Filarcekiej”), z ramienia której był wysłany na zjazd do Krakowa w 1912 r. Tegoż roku, w związku z nielegalną działalnością niepodległościową, został aresztowany i osadzony w więzieniu rosyjskim w Piotrkowie. Przebył w nim 9 miesięcy. Zwolniony za kaucją, przeniósł się do Biadziej Cerkwi, gdzie zdał egzamin maturalny, po czym w 1914 r. wyjechał nielegalnie do Krakowa na dalsze studia. W tym samym okresie bierze żywy udział w pracach P.P.S. Równocześnie wstępuje do Związku Strzeleckiego, gdzie kończy szkołę podoficerską.

W początkach sierpnia 1914 roku przydzielony do batalionu Wyrwy w I-ej Brygadzie Legionów, wyruszył i prowadził samodzielnie pluton pod Brzegami, Ksanami, Czarkową i Wilniarami. W Jakubowicach zostaje mianowany sierżantem. Z powodu nadwątłego zdrowia przydzielony zostaje dnia 8 maja 1915 r. do Dep. Wojskowego NKN, jako zastępca emisariusza na powiat radomski, gdzie organizuje POW.

Od listopada 1915 r. zostaje komendantem obwodu. W miarę rozwoju prac POW zajmuje coraz wyższe stanowiska: komendanta okręgu piotrkowskiego, później kieleckiego, a od 12 marca 1917 r. komendanta okręgu POW. Radom. Będąc oficj. kierował w okręgu kieleckim wyszkoleniem, prowadząc kursy i szkoły (Miechów, Busk, Kielce) i tworzył zręby szerokiej organizacji wojskowej. W 1917 r. prowadził pierwszą Szkołę Podchorążych POW w Kielcach i Goszycach. Równocześnie przez pewien okres czasu redagował „Unię”, legalny organ ruchu niepodległościowego pod okupacją austriacką. Przez cały czas współpracował z ruchem chłopskim i robotniczym. 3 maja 1918 r. po odprawie w Komendzie Naczelnej POW w Warszawie, został mianowany komendantem oddziałów bojowych POW na całą okupację austriacką.

Po akcji bojowej pod Bąkowiecem, od połowy października 1918 r. został mianowany zastępcą Komendanta Naczelnego 4 POW w Lublinie, po śmierci którego, dnia 4 listopada przejmując od generała Burcharda Bukackiego funkcję Komendanta Naczelnego POW., obejmującego okręgi: Lublin, Radom, Piotrków, Kielce i część Zagłębia Dąbrowskiego. To jest całą ówczesną okupację austriacką. W dniach przewrotu listopadowego w Lublinie, pracuje przy tworzeniu pierwszego Rządu Ludowego Republiki Polskiej, jako dowódca okręgu wojskowego Lublin. Tegoż miesiąca zostaje mianowany

porucznikiem Wojsk Polskich przez gen. Rydza-Śmigłego. W styczniu 1919 r. przydzielony rozkazem Naczelnego Wodza do Milicji Ludowej, zajmuje stanowisko Komendanta Okręgu radomskiego M. L., by w kwietniu objąć IV baon etapowy.

Przydzielony następnie do białostockiego pułku strzelców (obecnie 79 p.p.) litewsko - białoruskiej dywizji, dowodził kompanią i batalionem i bierze udział we wszystkich walkach pułku aż do końca 1919 r. W bitwie pod Ruzhowicami został ranny.

W początkach 1920 r. obejmuje wydział plebiscytowy w Sztabie Generalnym, na tym stanowisku pozostaje z krótką, bo dwumiesięczną przerwą, w czasie której również kieruje wywiadem 4 armii. Od lipca 1920 r. udaje się na Górny Śląsk, gdzie pod pseudonimami „Konrada” i „Wawelberga” bierze czynny udział w drugim i trzecim powstaniu śląskim, jako członek Sztabu Powstańczego, z początku jako Szef Wydziału operacyjnego, a następnie, jako dowódca lotnych oddziałów bojowych, niezwykle chlubnie zaplanyh w dziejach trzeciego powstania górnośląskiego.

Odciecz Śląska od Rzeszy Niemiec w początkach maja 1921 r., które pozwoliło na głębokie i wszechstronne oprowadzenie przez wojska powstańcze, było dziełem Konrada — Puszczyńskiego i dowodzonych przez niego oddziałów.

Po zakończeniu powstania wraca do Sztabu Gen., gdzie pracuje do 1927 r., skąd w tym samym roku zostaje powołany na kurs Wyższej Szkoły Wojennej. Po ukończeniu tej szkoły odchodzi na stałe do 65 p.p., gdzie dowodzi baonem, a następnie zostaje Szefem Sztabu 12 D. P.

W lutym 1932 r. obejmuje stanowisko Szefa Sztabu Korpusu Ochrony Pogranicza, pozostaje na nim do końca 1936 r., a następnie dowodzi pułkiem KOP „Sarny” i pułkiem KOP „Snów”. W końcu 1938 r. zostaje ponownie powołany na stanowisko Szefa Sztabu KOP.

To krótkie zestawienie przebiegu służby oraz wysokie odznaczenia, które posiadał (Virtuti Militari V-kl., Krzyż Niepodległości z Mieczami, Krzyż Walecznych 4-krrotnie, Krzyż Waleczności na Śląskiej Wstędze I-ej kl., Złoty i Srebrny Krzyż Zasługi i inne), dają zaledwie słabe pojęcie o Jego wszechstronnej i płodnej działalności. Był to umysł głęboki, wykształcony, obdarzony ogromnymi zdolnościami, talentem organizacyjnym, darem przewidywania oraz umiejętnością zjednywania sobie kolegów i podwładnych. Pułkownik Puszczyński wyróżniał się rzadką pracowcią i siłą charakteru. Był szczerym demokratą, ideowo związanym z ruchem robotniczym.

Pogrzeb odbył się w poniedziałek na cmentarzu wojskowy w Warszawie.

Uchwały Rady Naczelnej Polska Partia Socjalistyczna wobec sytuacji politycznej

Dzisiaj podajemy tekst zasadniczych uchwał politycznych Rady Naczelnej Polskiej Partii Socjalistycznej. Uchwały wewnętrzne będą zamieszczone w Komitetem i towarzyszym w drodze organizacyjnej. RED.

I.

Rada Naczelna, witając towarzyszy z b. Polskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej Czechosłowacji w szeregach PPS, wyraża radość z dokonanego zjednoczenia ludu polskiego śląska Zaolziańskiego z Rzeczpospolitą Polską.

Rada Naczelna zatwierdza uchwały połączeniowe Polskiej Socjalistycznej Partii Robotniczej z PPS. powzięte na Konferencji w dniu 30-ym października 1938 r. w Karwinie w obecności delegatów CKW. PPS. a dla wzmocnienia współpracy i współodpowiedzialności partyjnej — postanawia kołpować do swego składu przedstawicieli OKR-u PPS. Śląska Zaolziańskiego.

II.

Rada Naczelna przyjmuje do wiadomości sprawozdanie organizacyjno-finansowe CKW. i zatwierdza przedstawiony preliminarz budżetowy na rok 1939-1940

III.

Rada Naczelna uchwała zwołać XXV Kongres Partii w dniach 28 i 29 maja 1939 roku w Łodzi.

Jednocześnie Rada Naczelna udziela CKW. całkowitego pełnomocnictwa w sprawie ułożenia porządku dziennego Kongresu, jego regulaminu oraz wniosków i rezolucji a ponadto w sprawie rozdziału mandatów między poszczególne organizacje partyjne.

IV.

Rada Naczelna po wysłuchaniu sprawozdania CKW o sytuacji politycznej i o wynikach dotychczasowej kampanii wyborczej do samorządów stwierdza, że masy pracujące wykazały swoją wierność i przywiązanie do ideałów i dążeń demokracji i Socjalizmu polskiego — wbrew prądom faszystowskim typu „narodowego”, wbrew wszelkim prądom faszystowskim czy totalitarnym. A stało się to wtedy, gdy pod wpływem sukcesów zjednoczonych sił faszystowsko hitlerowskich w konfliktach z państwami demokratycznymi, oraz pod wpływem ich zwycięstw nad opuszczoną przez rządy i państwa rozbrojoną Hiszpanią republikańską, polską nacjonalizm i reakcja liczyły na pewne i druzgocące nad Socjalizmem polskim zwycięstwo.

Wybory samorządowe, dokonane niemal nazajutrz po rzekomym „zwycięstwie” OZON-u w wyborach parlamentarnych, zadawały kłam t. zw. idei zjednoczenia narodowego w ramach organizacyjnych i ideologicznych „Ozonu” z zachowaniem kapitalistycznych zasad gospodarki, sankcjonujących nierówność i krzywdę społeczną z nieodłącznym bezrobociem i nędzą mas i wykazały istotną wolę mas, oraz ich gotowość do przyjęcia całkowitej odpowiedzialności za dalsze losy Państwa. Dalsze tekawienie tej woli i dalsze odsuwanie ludu polskiego od wpływu na Państwo, prowadzą nieuchronnie do osłabienia siły wewnętrznej Narodu i to w momencie dla Polski najniebezpieczniejszym. W chwili gdy dojrzewają dziejowe wydarzenia, gdy z winy państw „totalnych” ciągle powstające konflikty mogą przerodzić się w straszliwą wojnę, Polska musi odwołać się do żywych sił ludowych, bo tylko one są w stanie zapewnić jej bezpieczeństwo, całość i niepodległość. Los Polski jest nierozdzielnie związany z podniesieniem dobrobytu materialnego i kulturalnego mas pracujących i z przywróceniem im pełni praw politycznych oraz z koniecznością przebudowy społeczno-gospodarczej Polski w myśl potrzeb i interesów warstw najszerzych ludności pracujących.

EGZEKUTYWA MIĘDZYNARODÓWKI GÓRNICZEJ W KRAKOWIE

W dniach 6 i 7 marca b. r. odbędzie się w Krakowie posiedzenie

Nagły zgon tow. Artura Shaw

Jak już donosiliśmy w części na kładu zmarł nagłe w 59 roku życia sekretarz Włókienniczej Międzynarodówki Zawodowej tow. Artur Shaw.

Zmarł przez 20 lat reprezentował Międzynarodówkę Włókienniczą w Międzynarodowej Zawodowej. Cieszył się powszechnym szacunkiem i wielką sympatią wśród robotników do tego stopnia, że na międzynarodowym Kongresie włókienniczym, który zbierze się w pierwszych dniach czerwca r. b. w Sztokholmie, zamierzano wystąpić

z wnioskiem powołania Shawa na stałego sekretarza dożywnego Międzynarodówki Włókienniczej i wniosek ten niewątpliwie został przyjęty.

Klasowy Związek Robotników Przemysłu Włókienniczego w Polsce wysłał depezę do rodziny Zmarłego oraz do prezydium Międzynarodówki z wyrazami współbolewania oraz z poleceniem złożenia na trumnie Artura Shawa wieńca od polskich robotników włókienniczych.

W tym stanie rzeczy, Rada Naczelna wysuwa żądanie natychmiastowej zmiany ordynacji wyborczej do Parlamentu, tak by JESZCZE W TYM ROKU MOGŁY SIĘ ODBYĆ WYBORY DO IZB USTAWODAWCZYCH I ŻEBY TYLKO NOWY PARLAMENT DOKONAŁ NAJWAŻNIEJSZEGO ZADANIA KONSTYTUCYJNEGO — WYBORU PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

Wokół tego zadania winny się skupiać wszystkie czynne i zorganizowane siły demokracji polskiej, reprezentujące masy chłopskie, robotnicze i pracownicze. W przekonaniu, że jedynie solidarne i wspólne wystąpienia masowe klasy pracującej mas i wsi na rzecz demokratycznego prawa głosowania i nowych wyborów dadzą pożądane wyniki, Rada Naczelna wyzwa CKW do zorganizowania kampanii politycznej Partii i udziela CKW pełnomocnictw w dziedzinie porozumień międzypartyjnych i w doborze środków propagandowych i taktycznych.

Rada Naczelna stwierdza, że walka o nową ordynację wyborczą i o nowy Sejm ludowy jest ściśle związana z walką z reakcją endecką i totalizmem oraz z przejawami nacjonalizmu i rasizmu w życiu politycznym i gospodarczym, a w pierwszym rzędzie w szkolnictwie i wychowaniu młodzieży. Ofensywa demokracji w skali międzynarodowej a zwłaszcza demokracji będących u władzy państwowej jest niezbędnym warunkiem rozwoju i powodzenia walki z faszystem. Dlatego też Rada Naczelna odrzuca tak zwany neutralizm i politykę wygrzywania rzekomych różnic między hitleryzmem i faszystem włoskim, a w szczególności plany „dogadania się” w zakresie dążeń do po-

koju i rozbrojenia. Ale nade wszystko Rada Naczelna zważa pomyślnie niektórych rządów państw demokratycznych — zwołania konferencji mocarstw, na której miałyby być rozstrzygnięte wszystkie pretensje, zgłoszone przez Włochy i III Rzeszę. Byłoby to przygotowanie „nowego Monachium”, za które państwa słabsze musiałyby zapłacić swoją suwerennością i utratą terytoriów.

Polska musi się przeciwstawić wszelkim próbom regulowania za dan III Rzeszy za cenę tak zwanego „pokoju”. Rada Naczelna, stojąc niezłomie na stanowisku pokoju prawdziwego i popierając każdy wysiłek Polski w interesie utrzymania pokoju, oświadcza, że MASY PRACUJĄCE ZORGANIZOWANE W POLSKIEJ PARTII SOCJALISTYCZNEJ I BRATNICH ORGANIZACJACH ZAWODOWYCH, PRZECIWAJĄ SIĘ KAŻDEJ PRÓBIE NARUSZENIA PRAW POLSKI DO JEJ CAŁOŚCI I NIEPODLEGŁOŚCI.

Przegląd prasy

ODWRACANIE RZECZYWISTOŚCI

„Kurier Polski” nawiguje do przemówienia wicemarszałka ptk. Wandy, w którym to przemówieniu p. pułk. Wenda twierdził, że doły stronnictw opozycyjnych rzekomo „coraz bardziej oddalają się rzekomo od swych estabów i coraz licemniej garną się pod sztandar ideologii O. Z. N.”.

„Kurier Polski” na szeregu przykładów dowodzi, że twierdzenie powyższe nie ma żadnego oparcia w rzeczywistości i pisze:

Tak rzekł Wenda i wiał odraz otucha, niby balam kołczy, w swą własną „dół”, a mianowicie w swą płaciznę serca ozonowych postów, szorstkianych czepa i przygnębionych tym fatalnym odcobnieniem, które stało się ich codziennym chlebem „w terenie”. Tam wolne społeczeństwo ich nanka, a czapkują im i w pas się kłaniają tylko ludzie zaleźni.

Innymi, szerszymi „dołami” Ozon nasrnie nie rozporządza, chociaż nacelnik działa organizacyjnego w sztabie ozonowym, p. poseł Doellinger, nie ustaje w powiększaniu magazynu swoich spisów i „kartotek personalnych”.

„Kurier Polski” zapytuje, skąd to odwracanie rzeczywistości przez estabowców rządowej partii, skąd to krzywe zwierciadło w rękach ozonowych luminarzy i odpowiada:

Z raportów, nadesłanych z kraju przez ludzi nieumiejących. Tym raportom się ufa, ponieważ odpowiadają one utajonym tęsknotom szefów ozonowych, oddalają ich od tego dnia dramatycznego, w którym będzie musiała nadejść rozważanie.

Albo to oszukiwanie siebie, swoich szefów i swoich swolenników, opar-

Zanim nastąpi nowe starcie Gdy zawodzi kierownictwo wojskowe...

Przypomniałem w sobotę ocenę bardzo drastyczną, jaką dał gen. Ludendorff, wódz „totalny” Niemiec cesarskich, ówczesnej dyplomacji niemieckiej. Ta ocena brzmiała w tłumaczeniu dosłownym: „dyplomacja, pozbawiona rozumu”. Czy jednak tylko zła dyplomacja ponosi odpowiedzialność za klęskę Cesarstwa Niemieckiego w wojnie światowej? Oczywiście, nie tylko ona. Pogląd przeciwny (właśnie pogląd gen. Ludendorffa) jest poglądem naiwnym aż do przesady. Bo czyżby „totalne” i skoncentrowane pod koniec w jednych nieomal rękach kierownictwo wojskowe nie zawiodło? Przytoczę dwa przykłady.

Toczyły się na posiedzeniach poufnych Komisji Głównej „Reichstagu” debaty ożywcze na temat t. zw. nieograniczonej wojny podwodnej; łodzie podwodne floty cesarskiej miały być obarczone obowiązkiem torpedowania każdego okrętu nieprzyjacielskiego lub neutralnego — wojennego, pasażerskiego, handlowego — bez różnicy, by w ten sposób stworzyć „blokadę podwodną” wysp brytyjskich, uniemożliwić dowóz świeżych rezerw dla wojsk angielskich, walczących na płach Francji, wygłodzić samą Anglię i zmusić ją do złożenia broni.

Posłowie socjalistyczni, katolicy i demokraczy wypowiedzieli mnóstwo zastrzeżeń. Zastrzeżenie pierwsze — względy humanitarne; wszak będą ginęły kobiety; będą ginęły dzieci; Naczelne Dowództwo wzruszyło ramionami; „coż to znówu za niewczesny demoliberalizm?” — powiedziałyby „wielki admirał” von Tirpitz, gdyby... czytał onego czasu artykuły naszego p. Hrabyka w „Kurierze Porannym”. Posłowie wskazywali na niebezpieczeństwo nie „humanitarne”, jeno zgola realne; Stany Zjednoczone Ameryki Północnej gotowe przyłączyć się do koalicji zachodniej. Przedstawiciel Naczelnego Dowództwa na Komisji Głównej wzruszył ramionami:

„Moi panowie! dziesięciu żołnierzy amerykańskich nie pozwolimy przywieźć do Europy”.

Po czym dodał głosem „nie dopuszczającym sprzeciwu”, jak zaznacza Filip Scheidman:

„Za sześć tygodni Anglia będzie błagała o miłosierdzie”.

Dwór wiedeński próbował wpłynąć bezpośrednio na cesarza Wilhelma II. Cesarz zareagował pchlaźliwie:

„Dom Habsburgów cierpi od dziesiątków lat na kompleks niższości”.

I zaczęła się „nieograniczona wojna podwodna”. Stany Zjednoczone wypowiedziały mocarstwem centralnym wojnę ze swej strony zgodnie z przewidywaniami „laików” dyplomatycznych z parlamentarnej Komisji Głównej. „Fachowcy” z Ministerium Spraw Zagranicznych... byli zaskoczeni:

„Ktożby się mógł spodziewać?”

Spodziewali się na ogół wszyscy... z wyjątkiem „fachowców” dyplomatycznych...

Mineło nie sześć, ale dwanaście tygodni. Obradowała znówu Komisja Główna „Reichstagu”. Kierownik „centrum” katolickiego Erzberger (Ludendorff tak go charakteryzował: „wtrąca się zawsze do nie swoich rzeczy”) zapytał podniecony:

„Coż jest z tą kapitulacją Anglii?”

Przedstawiciel Naczelnego Dowództwa wzruszył raz jeszcze ramionami:

„Za sześć miesięcy będzie po wszystkim”.

Przywódcą socjalistów, późniejszy pierwszy prezydent Republiki Niemieckiej, Ebert, nie wytrzymał:

„Panie pułkowniku! przeciw Panu mówić o sześciu tygodniach...”

Przedstawiciel Naczelnego Dowództwa otworzył oczy szeroko:

„Sześć tygodni! sześć tygodni!... Może być... Czyżymy tak mówić? No! to była pomyłka! Ale po sześciu miesiącach — zwycięstwo niemieckie...”

Erzberger chwycił się za głowę:

„Panowie popełniście błąd historyczny; obliczaliście tempo niszczenia brytyjskiej floty handlowej, biorąc za punkt wyjścia ilość statków a sierpnia r. 1914; wszak Anglia buduje bez przerwy nowe okręty”.

Przedstawiciel Naczelnego Dowództwa zdumiał się:

„W samej rzeczy — nie zastanawialiśmy się nad tym”.

Po czym napisał w raporcie: „Należałoby uniemożliwić posłowi Erzbergerowi szerzenie defetyzmu w kołach parlamentarnych”.

W sierpniu r. 1918 inny już przedstawiciel Naczelnego Dowództwa zakomunikował Komisji Głównej „Reichstagu”:

„Nieograniczona wojna podwodna nie dała spodziewanych rezultatów”.

„Rece mu się trzęsły” — notuje w swoim dzienniku Filip Scheidman. I dodaje:

„Te słowa swiastowały katastrofę”.

Niech czytelnicy nie myślą, że koloryzuję złośliwie. Oddaję przebieg zdarzeń dokładnie na podstawie ogłoszonych dokumentów i ogłoszonych pamiętników.

Na tym odcinku — na odcinku „nieograniczonej wojny podwodnej”, jako środka niezawodnego dla zwycięskiego zakończenia wielkiego starcia, — niemieckie kierownictwo wojskowe zawiodło. Nie umiało ocenić rzeczywistego układu sił, nie umiało ocenić należycie szans i możliwości przeciwnika.

Przykładem drugim — może jeszcze ciekawszym historycznie — zajmę się w artykule następnym.

M. NIEDZIAŁKOWSKI

„CI, KTÓRZY ŻYWIĄ I BRONIA

W artykule p. l. „W obronie chłopskiej wolności”, organ Stronnictwa Ludowego „Zielony Sztandar” pisze:

„Dzięki swej głębokiej kulturze chłopcy nie dają zemdlać, choć byli i są krzywdzeni; pozostał ludźmi, choć postępowano z nimi nie po ludzku, nie dali się złamać, ani obcyć, ani swoich, nie poszli na służbę za „pajak”. I ten twardy chłopski charakter, oparty na zdrowej i głębokiej kulturze, jest powodem lęku i szaleńcych ataków ze strony wszelkiej bezkulturalności, służalstwa i braku charakteru, mobilizujących się po zakamarkach publicznego życia: w klikach i mafjach. Chłopi szerokości horyzontów politycznych, ani bezinteresowności w pracy dla państwa nie potrzebują się uczyć od następujących się im korepetytorów ozonowych. Przeżyli oni już najgorsze przejawy szlachetczyzny, przeżyli także jej dzisiejszą recydywę. Fundamentem państwa jest i będzie nie „elita”, lecz ci, którzy „żywią i bronią”.

SEK

Michalskiemu i Idzikowskiemu sąd Apelacyjny zmniejszył kary

W Sądzie Apelacyjnym w Warszawie zapadł wyrok w rozprawie apelacyjnej o nadmocy skarbów przeciwko b. zastępcy dyrektora departamentu podatkowego Ministerium Skarbu, Pawłowi Michalskiemu, b. posłowi sanacyjnemu, E. Idzikowskiemu, oraz skazanym imich przestępstw — Miazdze i Niesiołędzkiemu.

Sąd Apelacyjny po 5-dniowej rozprawie zmniejszył wymierzone w pierwszej instancji kary: Michalskiemu z 8 lat więzienia do 6 lat; Idzikowskiemu z 5 lat do 4 lat; Miazdze z 5 lat do 3 lat.

Warszawa-Praga

Zł. 70.-
Samolotami

AIR FRANCE

Informacje:
Warszawa, Jerozolimskie 35.
Tel. 85913, 80860

I wszystkie biura podróży.

EGZEKUTYWY MIĘDZYNARODÓWKI GÓRNICZEJ.

Rafinerie przeciw Spółdzielniom

O właściwe rozproszczenie ropy dla wsi

Wobec postępów elektryfikacji, dziś już niemal wyłącznie wieś jest konsumentem ropy. Produkta i sprzedaż ropy skoncentrowana jest w kilku rafineriach przywrotnych i jednej państwowej (Polmin). W terenie rafinerie prowadzą sprzedaż przez swoich przedstawicieli. Spółdzielnie rolniczo-handlowe, organizacje rolniczo-konsumentów ropy, napróżno usiłują „otrzymać” przedstawicieli „na sprzedaż ropy, z reguły spotykają się z odmową.

Znany jest taki wypadek, że ku piec posiadający przedstawicielstwo chciał go się zrzec na korzyść miejscowej spółdzielni rolniczo-handlowej. Rafineria stanowczo się temu przeciwowała, mimo iż spółdzielnia jest mocna finansowo i sprawnie pracuje. (PAA).

Nie pozwól by głodne i zziębnięte były dzieci bezrobotnych

NA GŁODNE DZIECI HISZPANII

Młodzież Radomia zł. 14.15
W dniu urodzin R. B. składa I. E. zł. 10.-

Pedagogia polityczna Chamberlaina **Wiadomości z całej Polski** Światły muzyk

Nikt nie zarzuci mowom Chamberlaina braku uprzejmości i wyrozumiałości dla państw „osi”. Nawet gdy jest ostrzeżenie, to — bez adresu, ogólnikowo. Żadnego to jednak dotąd nie odniosło skutku, a ustepliwłość Chamberlaina szła i idzie dotąd tylko na rękę Niemcom i Włochom.

W ostatniej swej mowie, uzasadniającej nową pożyczkę na zbrojenia, Chamberlain przemówił „do sumienia” państw „osi”, w inny sposób. Już kilka razy przed tym premier angielski zwracał uwagę na szaleństwo zbrojeń, które opanowało świat. Ale w ostatniej swej mowie poszedł dalej i oświadczył, że jeżeli obecne zbrojenia będą trwały nadal, to doprowadzą one do bankructwa wszystkich krajów europejskich. Było by zbrodnią — powie dział Chamberlain — pozwolić sytuacji rozwijać się w taki sposób i nie zrobić zdecydowanego wysiłku, by położyć temu kres.

Słowa — jak widać — słuszne i energiczne. Chamberlain zdaje sobie sprawę z katastrofalnych skutków tego obłądnego wysiłku zbrojeń, jaki opanował świat. Widzi on, że zbrojenia w skali obecnej już przechodzą możliwości finansowe nawet tak bogatego państwa jak Anglia, że wysysają żywe soki z gospodarstwa narodowego i skazują przyszłe pokolenia na pokutowanie za grzechy ojców.

Ale na tym się kończy samowiedza polityczna Chamberlaina. Dalej nie sięga jego wzrok polityczny. Widzi dobrze sytuację, ale nie widzi z niej wyjścia. Cóż bowiem zaleca Chamberlain dla przezwyciężenia tej klęski zbrojeniowej, jaki ma być ten zdecydowany wysiłek z jego strony dla ratowania świata z grożącego mu bankructwa?

Nic. Prostu nic. Chamberlain stwierdza, że Anglia nie może powściągnąć swych zbrojeń, dopóki nie stanie układ powszechny o rozbrojeniu. Zgoda. Ale jak dojść do takiego układu? Na to pytanie premier angielski żadnej nie ma odpowiedzi.

Owszem, ma odpowiedź. Ma swoją chamberlainowską metodę pedagogiczną, która już tyle wyrządziła szkody Europie, a jego samego wystawia na pośmiewisko, z którym się zresztą żył jak z własnym cieniem. Oto twierdzi, że trzeba korzystać z każdej okazji i perswadować innym rządów, jakie szkody wyrządzają zbrojenia i do czego one w końcu doprowadzą. Jakdyby Hitler i Mussolini nie wiedzieli, co robią i nie „znali się” na zbrojeniach.

Oto właśnie perswadowuje Chamberlain państw „osi”, że Anglia zbroi się jedynie w celach obronnych i jeżeli inne państwa również w tych celach się zbroją, to całe to rujnujące zbrojenie się jest — nieporozumieniem! Czy można bardziej „przekonywająco” prze-

mówić do rozumu i sumienia państw „osi”?

A jednocześnie Chamberlain dodaje, że nie ma jeszcze atmosfery dostatecznego zaufania, by można było zwołać konferencję szefów państw dla omówienia spraw rozbrojeniowych. Chamberlain wieka tedy na odpowiednią atmosferę zaufania. Jeszcze kilka spotkań monarchijskich i rzymskich, a zaufanie będzie wymarzone...

I to wszystko. To są drogi Chamberlaina do rozbrojenia: najwięcej nateżenie zbrojeń i czekanie aż narodzi się atmosfera zaufania wzajemnego między mocarstwami zachodnimi a „osią”.

I nie spokojnie czekanie, w nadziei, że potencjał wojenny mocarstw zachodnich weźmie górę nad potencjałem „osi” i Japonii. To byłaby polityka bierna i szkodziła, ale o pewnej wyraźnej i konsekwentnej linii. Chamberlainowskiemu wycekiwaniu na atmosferę zaufania między dwoma konkurującymi ze sobą blokami

mocarstw towarzyszy jednak polityka, wzmacniająca krok za krokiem konkurenta, a tym samym osłabiająca siebie samego. Chamberlain w dziedzinie zbrojeń prowadzi wyraźnie politykę „ideologiczną”, zbrojenia bowiem są wymierzone nie przeciw komu innemu, jak tylko państwom „osi” i ewentualnie Japonii, jako jedynym możliwym w sytuacji obecnej przeciwnikom. Ale w dziedzinie ściśle politycznej, a jak dotąd i gospodarczej, Chamberlain stale pomaga konkurentom, a przez to oddaje im duże usługi także i na polu zbrojeń.

Czy trzeba tłumaczyć, że taka pedagogika, apelująca do rozumu i sumienia państw „osi”, a jednocześnie podtrzymująca ich politykę zaborczą, zamiast atmosfery zaufania, stwarza atmosferę wojny? Rzeczywistość dzisiejsza jest najlepszym sprawdzianem i najlepszą na to pytanie odpowiedzią.

(jmb.)

FIS Egzaminem Dojrzałości Narciarstwa Polskiego Połowiczny sukces Polski w Zakopanem

Uplłynął z górą tydzień od chwili, gdy na pięknie iluminowanym stadionie pod Krokwią przez Międzynarodowej Federacji Narciarskiej, mjr. Oestgaard w serdecznych słowach dziękował narciarstwu polskiemu za wzorową organizację i niezapomniane przeżycia w Zakopanem. Ostatnie jego słowa zmieszały się z hukiem wystrzałów armatnich, obwieszczejących zakończenie narciarskich mistrzostw świata na rok 1939.

Kasprocy Wierch, Suchy Złęb na Kałatówkach, Gubałówka, skoczni na Krokwi straciły wiele ze swej siły magnetycznej, przyciągającej niewidziane dotąd tłumy entuzjastów białego sportu.

Zniknęły barwne dekoracje, zdjęto sztandary państw, biurowych udział w zawodach. Nie słychać już wytwornego języka Francuzów ani trudnej, bezzwicznej mowy Skandynawów. Sposebnił zupełnie „Maraton”, rozbrzmiewający do niedawna miłym dialektem dzielnych Tyrolczyków, a „międzynarodowa Stamera” wygląda znowu jak opuszczone, ponure zamczysko.

Zakopane wróciło do normalnego życia i jakby na złość „fisowcom” teraz dopiero przystroili się w puszystą szatę śnieżną.

Zarząd Polskiego Związku Narciarskiego zasiadł do bilansowania „strat i zysków” FIS-u, który był niewątpliwie trudnym egzaminem dojrzałości organizacyjnej i sportowej polskiego narciarstwa. Musimy bezstronnie podkreślić, że dzięki starannie opracowane-

mu planowi, przewidującemu wszelkie przykro niespodzianki, dzięki olbrzymiemu nakładowi pracy i kapitału (pomijamy niekóre wydatki nieuzasadnione) egzamin ten w części organizacyjnej zdali gospodarze na piątkę. Nie ulega bowiem wątpliwości, że przygotowanie tras i skoczni w niesłychanie trudnych warunkach atmosferycznych przy kompletnym niemal braku śniegu, sprawne działanie komisji technicznych, umiejętne rozwiązanie komunikacji autobusowej i dobre zorganizowanie obsługi informacyjnej należy zapisać po stronie zysków, uzupełnionych pożytecznymi inwestycjami, nadającymi naszej stolicy zimowej wygląd zachodnio-europejski.

I gdyby Polska, jak złośliwie mówiono, ograniczyła się tylko do roli organizatora, przypadłoby nam w udziale same sukcesy.

Złośliwość ta, nie pozbawiona resztek słuszności, znajduje uzasadnienie w bardzo słabych, często kompromitujących wynikach naszych reprezentantów, którzy tylko raz jeden wykonali wspaniałą postawę w czasie... defilady.

Nie można oczywiście mieć pretensji do zjazdowców, że ustępują klasą doskonałym Austriakom lub Szwajcarom, ale 20-te miejsce Czecha w zjeździe na 35-ciu startujących, czy też 15-te miejsce Schindlera w slalomie na 24-eh sklasyfikowanych, to nawet na nasze skromne wymagania stanowczo za mało, zwłaszcza, że różnice w czasach były mocno żenujące. Gorzej jeszcze wypadł

TRAGEDIA DZIECKA.

Do Izby Zatrzymań w Poznaniu doprowadzono Genowefę Kliczbork, lat 9, z Chartowa, pozostającą bez opieki i środków utrzymania, gdyż matka jej została osadzona w więzieniu przy ul. Młynskiej, a ojciec dziewczynki po wyjściu z więzienia popełnił samobójstwo przez powieszenie się, po stwierdzeniu, iż żona jego popełniła zdradę małżeńską.

Los tego dziecka jest rzeczywistym największą tragedią i najcięższym oskarżeniem.

ŚMIERĆ KONDUKTORA POD KOŁAMI POCIĄGU.

W niedzielę, wydarzył się na stacji Kraków — Płaszów straszny wypadek: Konduktor Towarzystwa Wagonów Sypialnych, Michał Holub, chciał wskoczyć do będącego w biegu pociągu, jadącego z Krakowa do Zakopanego. Kiedy za pierwszym razem nie udało mu się wskoczyć, starał się wskoczyć po raz drugi, w tym jednakże momencie stracił równowagę i wpadł pod koła pociągu, które przecięły go na

pół. Wypadek wywarł na licznych świadkach wstrząsające wrażenie. Holub pochodził z Lanckoronny.

CHŁOPAK WPAŁ POD POCIĄG

Na dworzec Wileński w Warszawie, przywieziono 13-letniego ucznia, Eugeniusza Czołowskiego, zamieszkałego w Wołominie (Piłsudskiego 93). Chłopak wpadł pod pociąg w nocy w Wołominie. Koła zmiażdżyły mu obie nogi. Czołowskiego przewieziono karetką pogotowia do szpitala.

POŻAR.

Powstał pożar w zagrodzie Anny Napert w wsi Aleksandrów, gmina Wiązowna. Ogień strawił oborę i część domu mieszkalnego. Poza tym spłonęło 12 metrów żyta, przechowywanego na strychu domu. Straty wynoszą ponad 3 tys. zł. Ogień powstał wskutek wadliwej budowy komina.

Od Administracji

Prosimy o odnowienie premii na m. marzec r. b. Czekaj P. K. O. załączamy.

Wybitny dyrygent niemiecki, Eryk Kleiber, przebywając po za Rzeszą, podał się do dymisji ze stanowiska dyrektora medialańskiej La Scala. Powód dymisji znajdujemy w liście, wystosowanym do faszystowskich władz teatru:

„Dowiedziałem się — pisze Kleiber — że zabroniono Zydów wstępu do teatru, w którym pracuję. Muzyka istnieje dla wszystkich, jak słońce i powietrze. Skoro to źródło pocieszenia, tak niezbędnego w naszej smutnej epoce, odbiera się czlowiekowi jedynie dlatego, że on należy do odmiennej rasy, lub wyznaje inną, niż my, religię, nie mogę na to się zgodzić, ani jako chrześcijanin, ani jako artysta”.

POMADKI DO UST SZACHA

Pokwitowania

Komisja Centralna Związków Zawodowych w Polsce kwituje z odbioru następujących kwot wpłaconych na głodne dzieci w Hiszpanii.

Centralny Związek Górników: Oddział 3. Jeleń 4.00 zł., Oddział 4, Janina 31.90, Oddział 38, Wieliczka 1.70, Oddział 8, Jaworzno 3.50, Oddział 46 Harkłowa 8.00, Oddział 52 Kobyłka 95.25, Oddział Równa 21.02, Oddział 72 Kałusz 23.50, Oddział 77 Stebnik 39.40, Oddział 81 Bolechów 10.00, Oddział 102 Kazimierz 5.50, Oddział 103 Juliusz 42.90, Oddział 110, Reden 14.14, Oddział 146 Maria 18.00, Oddział 148 Piotr 10.00, Oddział 181 Szopienice 6.90, Oddział 182 Boże — Dary 14.20, Oddział Lipiny 8.10, Oddział 201 Anna 6.20, Oddział 221 Piotrowice 10.90. Razem 375 zł. 11 gr.

Jan Wójcik — Zamość 5.00 zł. Rada Związków Zawodowych Poznań 64.00, TUR Oddział Kałusz — zebrane w czasie zabawy 10.65, Centr. Zw. Rob. Przem. Chemicznego — Lwów 7.50, Centr. Zw. Rob. Przem. Chemicznego Oddz. Antoninek 6.68, Sekc. Piękn. Zw. Prac. Komunalnych Warszawa 20.00 zł., Pracownicy F-my Melody Pałace 10.00, Uczennice Gimnazjum 7.00, Zebrani na wieczorku A. W. 5.00, Rozental 2.00, Mieczysław Bobrowski — zebrane z okazji 10-lecia zaślubin Tow. Fr. i Józefa Czechów 5.00 zł., Sklepiarkarz z Grochowa 5.00, Zw. Zaw. Rob. Cukrowni — Józefów koło Błonia 3.00 zł., Zebrane na konferencji Dz. 6.00, Rada Związków Zawodowych w Częstochowie zło tych 75.00.

ZAKŁADY DRUKARSKIE
SPÓŁKI NAKŁAD.-WYD.
ROBOTNIK
Warszawa 1, ul. Warecka 7.
Tel. 2.76-43.

PRZYJMUJĄ WSZELKIE ROBOTY WCHODZĄCE W ZAKRES DRUKARSTWA. SPECJALNOŚĆ DZIENNIKI I WYDAWNICTWA PERIODYCZNE. WYKONANIE SZYBKIE I TERMINOWE.
NA ZADANIE SKŁADAMY SZCZEGÓLOWE OFERTY.

Od sagi Forsythów do Barbary Ubryk

Hans Fallada stał się w pewnej mierze „sztyndardowym” pisarzem faszystów. Przecież to tytułowi jego książki zawdzięczamy tego „szarego człowieka” do którego „frontem” stają wszelkie a-sy, totalizmy. Przecie to właśnie on nastrojem i tendencją swych książek sprawia, że bardzo ohydny wydaje się świat przedhitlerowski, a bardzo pięknym — jak się czytelnik może domyślać — wydawać będzie świat, w którym rządzą swastyka i „führer. Wziął się mianowicie Fallada za zohydzenie wszystkiego, co przedhitlerowskie. Było tego już sporo. Ostatnio, pozażrościwszy Laurów Galsworthy'emu i „tasiemcom” francuskim du Garda „wypuścił” skrętnie i spieszenie przytomną na polski epos na którą się składa pięć książek: „Wilk pośród wilków”, „Zabłaka w nocy”, „Zaułk i manowce”, „Czarny Jar” i „Wszystko inaczej”.

Na oficjalnej reklamowej „manuszkę” wydawnictwa czytamy takie oto zdanie: „Książka Fallady

mówi w dzisiejszych niespokojnych czasach: tak było. Jest ona nauką i napomnieniem, ostrzeżeniem i drogowskazem”. Gdybyśmy się zgodzili na to określenie, to owa „saga” rodu Prątwitów wywiązała by się z przypisywanej jej roli, jako ostrzeżenia przed... demokracją, chytrze ukrytą w powieści pod płaszczem... inflacji. Owe „tak było” odnoszące się do okresu powojennego, dzięki nastawieniu autora ma ostrze ukryte, skierowane tam, gdzie swego czasu kierowały się ostrza propagandy brunatnych bonzów.

Ze chorąży Pągel — pokłócony z matką i żyjący w romantycznym związku z dziewczyną, która w swej wędrówce po przez nędzę Berlina doszła nawet do bruku ulicznego — gra w karty i z tego żyje, że na grę zastawia w prywatnych lombardach jej suknie i bieliznę, że dziewczynę wyrzuca gospodyni dostownie naga, co się dyskrytuje w osadzeniu jej przez policję w więzieniu — to wszystko oczywiście... dramat. A-

utor miesza do tego dramatu cędując gieldową i często, ach jak często podaje nam kurs dolara, już nie tylko o danej godzinie, ale niemal i minucie. I to jest treść pierwszej książki. Dwadzieścia cztery godziny, włączając w to internalne wędrówki młodego neurastenika po pieniądzu i spotkanie jego byłych wojskowych dowódców.

A po tym rozpoczyna się „ekspiacja”, makazna bohaterem przez autora. Zaczyna się właściwie „saga” rodu Prątwitów, odkładająca na później dzieje zaareztowanej, a po tym pokutującej w szkladle śmieci niezamężnej, a ciężarnej, Petry Ledig. Zaczyna się historia dworu, arystokracji wiejskiej, awanturniczych przygód „puczystów”, rodzinnych prześladowań i gospodarskich kłopotów. Córka rodu Prątwitów za to że kiedyś pokazywała się lo kajowi nago nie uważając go za człowieka — płaci — w dwudziestym wieku — poniewierką, jaką przeżywa przez tegoż służącego, porwana i doprowadzona do obłądu. „Barbara Ubryk” kłania się na trzy mile. Są jeszcze inne porachunki, są oczywiście szlachetne usiłowania owego, „na poku-

cie” siedzącego chorążego Pageła i jego porucznika Stundmana, pełniącego u Prątwitów — z nie prawdziwego zdarzenia owej pijanej nocy z pierwszego tomu — rolę plenipotenta i pełniącego ją zu pełnie dobrze, co — jak praca Szyfła — paraliżowane jest stale wybrykami neurastenicznej fantazji rotmistrza - dziedzica i cierpliwie duszonych rotmistrzowej-dzie dziczki.

Feudalnie demoniczne typy „starszego pana” pracującego szpiegostwem i podstępem, lajdactwem i kaniem do wyzucia zięcia-rotmistrza z ohydnej lichwiarskiej dzierzawy, to oczywiście też ostrzeżenie Fallady. Ale trzeźwego czytelnika „ostrzegają” raczej te typy, że wszystko, co się kiedy opowiadało o straszliwości „żydowskich lichwiarskich pijawek” błędnie wobec wyczynów handlowo - finansowych „szlachetnie urodzonych”.

Kończy się melodramatycznie. Owszem, Chorąży Wolfgang Pągel wraca do swej Petry i może się odbyć ów ślub obstalowany w urzędzie stanu cywilnego w pierwszej książce na godzinie dwu nastę. Prątwitowie otwierają jakiś sklep, utraciwszy majątek, o-

debrany przez teścia za niedotrzymanie na sekundę terminów płatności czynszu dzierżawnego. Mimowolny zdrójca puczu leży w Czarnym Jarze z przedziurawioną kulą głową, a szlachetny szpicel, po długich poszukiwaniach odwozi matce łachman córki, obłąkanej i sponiewieranej.

W tych batalionach typów, jakie przedstawił nam Fallada doprawdy zdrowi normalni i sympatyczni są raczej jedynie owi rzemieślniczkowie sprowadzeni do robót w polu z więzienia, i ich kochanki. Ci przynajmniej wiedzą czego chcą i nie chcą nie przeciw nowemu logice i naturze ludzkiej. Umieją także nie chcieć wiele przeciwnego prawu, bo kiedy organizują ucieczkę, to tak, że nie można im zarzucić ani poturbowania dozorczy ani zniszczenia zamkniętym — w ogóle nic, poza zwykłym pędem człowieka do wolności.

I tak przez pięć tomów wlecze się za różnymi ludźmi nieszczerze różnego kalibru, wskazując palcem na swą przyczynę — ową „inflację”, która od czasu do czasu, niby wstydliwym ruchem odsłania łachman i pokazuje, że jest tylko dyskretną, kompozycyj-

nie wyzyskaną dla wzmocnienia, maską demokracji. Wlecze się jeszcze przecięcie, nadzieja że „będzie inaczej” — nadzieja, rzucana przez autora, który swoje „naczej” przypiął szpicelką uznania do sztandaru ze swastyką.

Trzeba przyznać, że piękny styl, wysoka technika obrazowania psychologicznych przeżyć i pewnego rodzaju artyzm kompozycyjny napięty na koleczki sensacyjności, sprawiają, iż książkę czyta się lekko i z zaciekawieniem. Przyczynia się do tego naprawdę dobry przekład p. Marcelo Tarnowskiego, co w obecnej epoce należy tym mocniej podkreślać.

W sumie ładnie napisana opowieść o brzydkich ludziach i ich ładnych czynach i o brzydkich czynach ładnych ludzi, napisana w brzydkich zamiarach przez ładnie... reklamowanego pisarza. — Od Sagy Forsythów do Barbary Ubryk.

Do wyboru. Do koloru!... Pięć tomów, proszę państwa.

JAN DĄBROWSKI

Bestialski morderca Grüning staje dziś przed sądem

Na wokandy Sąd Okręgowy w Łodzi (sala I), znajdzie się w dniu dzisiejszym wielki proces przeciwko bestialskiemu mordercy dziewcząt, 54-letniemu Ferdynandowi Grüningowi, zwanym „wam pirem Łodzi”.

Na rozprawę powołani zostaną biegli psychiatrzy.

Rozprawa odbywać się będzie częściowo przy drzwiach zamkniętych, przede wszystkim w tych momentach, gdy rozpatrywane zostaną momenty drastyczne.

Szczegóły sprawy przedstawiają się następująco:

W dniu 17 października 1938 roku w godzinach wieczornych we wsi Kościuszkowo, pow. kutnowskiego, zginęła córka jednego z mieszkańców tejże wsi 9-letnia Władysława Bagrowska.

Podjęcie padło na wędrownego blacharza Ferdynanda Grüninga.

Zapytany Grüning co się stało z dziewczynką, z początku odpowiedział, że nie o niej wie, a następnie przeprowadzony do komisarjatu P. P. w Kutnie w toku przeprowadzonego badania, przyznał się do zabójstwa dziewczynki, wskazując jednocześnie miejsce na polu, gdzie zakopał jej zwłoki.

Ekspertyza lekarska przeprowadzona na ofierze bestialskiego mordercy wskazała, że Grüning powycał ciało nożyczkami z pośládka oraz narządy płciowe.

Morderca został w dniu 18 października aresztowany.

W toku przeprowadzonych badań ustalono, że zatrzymany morderca ma już na sumieniu inne wielkie zbrodnie, jak kradzieże, gwałty i zabójstwa. Z powodu tych dwu ostatnich przestępstw, został on skazany przez Sąd Okręgowy w Kaliszu w r. 1926 na bezterminowe więzienie.

W roku 1928 na mocy amnestii karę tę złagodzono mu do 10 lat. W kwietniu r. ub. Grüning miał być zwolniony.

Ustalono dalej, że w 1934 roku Grüning otrzymał w kwietniu dwumiesięczną przerwę w odbywaniu kary.

Ta ostatnia wiadomość naprowadziła władze śledcze na przypuszczenie, że Grüning jest również sprawcą innego morderstwa. W maju 1934 roku w Zgierzu, gdzie Grüning przebywał jako blacharz, zginął w niewyjaśniony sposób 11-letni uczeń gimnazjalny Józef Chudobinski.

Mimo usilnych poszukiwań ucznia nie znaleziono, dopiero w kilka tygodni po tym znaleziono przy padkiem na polu wsi Płaskowice Nowe, gm. Brużycy, pow. łódzkiej szkielet.

Przeprowadzone w tym kierunku śledztwo ustaliło, że Grüning był sprawcą tego zabójstwa.

W toku dalszych badań wyszła na jaw jeszcze jedna potworna

zbrodnia. Oto latem chodząc jako blacharz w okolicy Piotrkowa, Grüning spotkał 8-letnią Lucynę Górę. Cyniczny morderca poderżnął ofierze gardło nożyczkami blacharskimi, po czym dokonałszy gwałtu, zbiegł.

Jedynie dzięki energicznej i natchmiasowej pomocy lekarskiej, udało się dziewczynkę odratować.

Po ujawnieniu tych wszystkich zbrodni, Grüninga odstawiono do Kochanówki, gdzie przebywał przez dłuższy czas na obserwacji.

Ekspertyza psychiatryczna ustaliła, że Grüning jest zbrodniem seksualnym w kierunku onanistycznym i pedofilii o nastawieniu sadystycznym. Posiada on jednak świadomość swych czynów oraz krytyczne ustosunkowanie się do nich. Przestępstw swoich dokonał w pełni świadomości.

Proces potwora najprawdopodobniej kilka dni.

Na rozprawę powołano kilkudziesięciu świadków. Między innymi mi zeznawać będzie Lucyna Góra, dziewczynka, która została uratowana od śmierci, a na której morderca dokonał gwałtu.

Do akt sprawy dołączono cały szereg dowodów rzeczowych.

Proces wzbudza zrozumiałe zainteresowanie.

Jak nas informują, Ferdynanda Grüninga, wielokrotnego mordercę, czeka kara śmierci.

Defraudacja i samobójstwo „sanacyjnego” działacza z Pabianic

Wczorajsza prasa doniosła o defraudacji, jakiej dopuścił się znany na terenie Pabianic działacz sanacyjny, komendant „Szczelca”, Bolesław Jasiński. Zajmował on stanowisko kasjera w Pabianickich Zakładach Włókienniczych, należących obecnie do Eiserta, pobierając 800 zł. miesięcznie. Pomiędzy innymi Jasiński dopuszczał się systematycznie defraudacji. Kilka dni temu zabrawszy większą sumę ulotnił się w niewiadomym kierunku. Za Jasińskim, który został w Pabianicach żoną i dzieckiem, rozesłano listy gończe. Defraudacja i zniknięcie popularnego w ozonowych kołach działacza wywołało w mieście ogromne poruszenie.

Jedną z agencji prasowych przyniosła we wczorajszym biuletynie następującą wiadomość:

Wczoraj w parku miejskim im. Poniatowskiego popełnił samobójstwo 46-letni Władysław Jasiński, ostatnio zamieszkały w Pabianicach przy ul. Traugutta 2. Jasiń-

ski pracował ongi w fabryce Eiserta w Łodzi, ostatnio jednak pozostawał bez pracy.

W dniu wczorajszym w ustronnej alei parku Poniatowskiego z ustalonych bliżej powodów, najprawdopodobniej na tle rozstroju nerwowego spowodowanego niepowodzeniem, strzelił do siebie z rewolweru w prawą skroń.

Gdy na odgłos strzału nadbiegli przechodnie oraz służba parkowa, zastał desperata dogorywającego w kałuży krwi.

Wzywany lekarz pogotowia ograniczył się do stwierdzenia zgonu. Zwłoki po wstępnych badaniach przewieziono do prosektorium.

Jak zdołaliśmy ustalić, samobójca z parku Poniatowskiego i defraudant z Pabianic, to jedna i ta sama osoba.

Nocne dyżury aptek

Nocy dzisiejszej dyżurują apteki: Sadowska - Dancerowa, Zgierska 63, W. Grozowski, 11 Listopada 15, T. Karlin, Płuskińskiego 54, R. Rembelski, Andrzeja 28, J. Chądzyńska, Piotrkowska 185, E. Miller, Piotrkowska 45, G. Antoniewicz, Pabianicka 56, J. Unieszowski, Dąbrowska 24a.

Ogłoszenie

Wydział Techniczny Zarządu Mlejskiego w Łodzi ogłasza przetarg nieograniczony na przewóz 9000 ton kostki bazaltowej.

Warunki przetargu oraz szczegółowe informacje otrzymać można w Referacie Gospodarczym Oddziału Drogowego - Płoc Wolności nr. 34, pok. nr. 34 - w godzinach od 10.00 do 12.00 codziennie.

Termin składania ofert upływa dnia 14 marca 1939 r. o godz. 12.00, a otwarcie ofert o godz. 12.15.

Wadium w wysokości 3% należy złożyć w przeddzień przetargu w Kasie Miejskiej.

Łódź, dnia 27 lutego 1939 roku.

Nadużycia podatkowe działacza ozonowego na sumę 1.500.000 złotych

Od dłuższego już czasu krążyły po mieście suchy o wielkich nadużyciach podatkowych na szkodę skarbu państwa, dokonywanych przez inż. Oskara Grossa, właściciela składu barwników i przetwo-

rów chemicznych w Łodzi przy ul. Gdańskiej 81.

Inż. Oskar Gross jest wybitnym działaczem „ozonowym”.

Władze skarbowe w czasie rewizji ksiąg stwierdziły, iż skarb państwa przy pomocy różnych machinacji p. Grossa poszkodowany został w ciągu ostatnich trzech lat na sumę około 1.500.000 zł.

W wyniku tego odkrycia władze skarbowe przystąpiły obecnie do zabezpieczenia i ściągnięcia tej wielkiej sumy, już to przez zabezpieczenie hipoteczne na nieruchomości inż. Oskara Grossa jako też przez zsekwestrowanie składki chemicznej i farb. W ostatnich dniach władze skarbowe rozsyłały też do klientów Oskara Grossa wezwania do uiszczenia Urzędowi Skarbowemu w Łodzi (ul. 6-go Sierpnia 8) wszelkich należności, jakie przysługują od nich Grossowi. Takie wezwania otrzymały między innymi także firmy: Szajbier i Grohman, Wiedziska Manufaktura, Poznań-

W wirze wielkiego miasta

„AGENT” OKRADŁ MIESZKANIE

Do mieszkania Marianny Lewandowskiej, zam. przy ul. Bandurskiego 22, przybył w dniu wczorajszym jakiś osobnik, podający się za agenta. Osobnik ten zażądał pokazania mu dowodów osobistych wszystkich członków rodziny. W pewnej chwili, korzystając z chwili samotności, „agent” skradł z mieszkania obrus, sztukę towaru oraz kilka innych przedmiotów i zbiegł.

Policyja wdrożyła poszukiwania.

KOŃ W PIWNICY.

Niezwykły wypadek wydarzył się w dniu wczorajszym na posesji domu przy ul. Południowej 44. Na podwórzu wspomnianego domu zajeżdżał wóz, zaprzężony w dwa konie. W pewnej chwili, wskutek zarwania się sklepienia, jeden z koni wpadł do dołu. Wobec tego, że nie można go było wydobyć, wezwano straż ogólną. III pluton straży, przy użyciu dźwigów, konia wydobył na powierzchnię.

WYPADEK NA JEZDNI

Na ul. Zgierskiej została najechana przez samochód w czasie przechodzenia przez jezdnię 35-letnia Estera Brenner, zam. przy ul. Koszykowej 1. Brennerowa odniosła ogólne zewnętrzne obrażenia ciała i złamanie ręki. Rannej udzielił pomocy wezwany lekarz, pogotowia i przewiózł do szpitala.

Komisja poborowa

W dniu dzisiejszym w lokalu przy Al. Kościuszki 19 urzędowo dodatkowa Komisja poborowa dla R. K. U. Łódź-Miasto II.

Stawić się winni poborowi rocznika 1917 i starszych, którzy dotychczas nie stawali do przelagów wojennych, nie mają uregulowanego stosunku do służby wojskowej, zamieszkałą na terenie 1, 4, 6, 7, 10, 12, 13 i 14 Komisariatu policji i otrzymali imienne wezwania z Łódzkiego Starostwa Grodzkiego.

Tabela wygranych

4 dnia ciągnięcia 44 Loterii Klasowej

I i II ciągnięcie

GŁÓWNE WYGRANE.

100.000 zł. na nr.: 10995.
25.000 zł. na nr.: 25467.
15.000 zł. na nr.: 163407.
10.000 zł. na nr.: 127493.
5.000 zł. na nr.: 87648.
2.000 zł. na nr.: 81608.
1.000 zł. na nr.: 131328.

500 zł. na nr.: 5905 8924 270487 32099 75451 78270 85647 91986 112457 151937 15149 163234.

250 zł. na nr.: 2786 3534 31651 34515 74502 76269 88318 91141 96549 104745 105644 107783 121873 138148 151188 152796 153620.

PO 125 ZŁ.

39 205 953 1473 504 935 94 3188 586 872 4143 356 445 5685 748 6097 619 7276 735 9925 8071 184 464 567 9584 933 10231 649 11064 637 12795 13200 89 14425 574 15388 642 16133 615 17995 18162 315 19361 20067 123 241 21462 616 881 22340 959 23865 907 24024 25045 82 663 26183 715 88 911 27121 464 28585 29023 302 31457 656 833 90 889 920 68 82314 652 735 958 61 33183 548 6086 38447 524 39182 379 740 992 41964 42056 249 45189 98 284 686 44152 45416 632 739 850 46053 323 781 47034 628 843 49071 259 50031 477 787 51041 102 98 220 682 52096 54238 55063 575 619 56787 57702 58867 59494 60158 61111 339 827 89 62279 506 645 719 950 63055 141 764 861 64364 508 65115 254 66099 601 853 67122 459 564 68537 69715 70148 241 644 726 984 71682 761 912 33 72018 325 914 73217 894 912 74084 802 983

7573 443 730 937 76081 93 78573 912 79019 80043 209 987 81784 82710 83626 84259 393 900 85623 868 86578 87287 367 509 606 814 941 88260 742 89006 467 673 913 85 86 91272 624 763 92090 647 94704 95025 143 85 217 443 514 789 96367 997 97642 98222 599 883 99423 547 836 100507 886 101553 615 103078 118 922 104342 521 667 105222 85 877 106989 107123 721 821 909 108044 469 609 58 916 109230 657 725 876 112815 981 113342 78 114405 605 115418 116237 406 117509 741 931 118156 579 818 119790 120279 689 121244 37 557 923 36 122013 123085 233 814 939 124174 125139 311 771 126169 331 127489 128086 281 316 541 661 798 129190 713 130211 15 433 131163 433 63 916 132076 369 490 133093 520 700 134299 563 135499 512 847 960 136712 965 137189 503 11 32 91 785 900 48 138347 139146 516 694 939 140339 142096 375 404 727 144706 832 145114 570 781 146047 47192 924 148520 149679 760 88 877 150153 77 413 44 519 750 151581 152163 936 47 154582 155460 156282 497 783 816 157376 555 158123 404 159312 751 84 160705 161269 162734 941 163031 211 47 73 164275 921 25 29.

PO ZŁ. 62.50

221 404 46 98 85 504 721 57 830 145 241 1233 1407 1559 1673 1841 64 78 2274 2358 2482 2688 3004 74 8118 8333 8405 90 3608 32 37 042 3842 3931 4087 4138 4300 9 4420 44 4550 4958 91 5418 5545 5697 5907 19 6091 6253 6342 59 6416 6562 92 6626 7577 7671 7778 88 8050 8187 8321 8431 39 8875 8904 9223 9415 9616 46 9868 74 9927 10020 10346 10436 47 10604 99 100004 87 11004 10 11458 11837 45 12053 87 12161 12279 12333 12512 12880 13311 13602 13818 14000 73 14661 14731 14803 90 14908

555 662 811 962 134016 126 63 275 82 443 95 509 25 743 49 69 858 89 955 89 96 135213 45 737 136039 90 187 288 796 813 137127 271 313 462 633 701 6 138236 72 706 50 139115 88 301 56 99 423 588 921 34 55 140471 594 141436 710 898 142380 143099 132 144030 448 49 520 849 145261 398 690 146065 362 535 61 624 147300 11 24 424 990 148126 228 36 49 314 756 75 707 828 38 149127 348 434 899 150364 747 933 61 151071 129 64 429 530 747 152341 54 622 727 950 153061 271 725 73 78 921 154207 568 625 155009 50 145 66 98 339 483 630 62 156719 157082 335 858 158096 420 531 906 159044 167 353 691 160099 124 34 43 204 85 367 472 712 161049 51 690 874 997 162326 473 536 967 163677 164161 878 415 651 709.

833 80 38130 40482 41425 95 718 42287 316 404 575 751 942 43471 959 44036 44500 502 794 987 65 46119 38 850 522 785 966 47016 851 48146 201 853 63 908 49504 69 715 813

50296 640 51173 52216 53386 92 973 54421 841 55417 567 831 56202 412 57608 922 58431 59056 131 348 60003 333 906 61074 62169 271 628 64129 226 933 63790 66367 868 67048 84 522 68032 142 334 655 69052 371 955 70528 763 880 985 71025 592 72104 740 870 72513 15 74165 382 704 868

75593 986 76194 975 77056 133 265 78235 80005 293 462 81098 228 480 790 82957 83500 84178 201 336 422 702 86866 962 87164 74 250 370 592 670 822 23 961 88534 758 98 818 89234 528 619 908 92021 456 940 11794 974 92190 491 94746 95083 490 96444 61 641 97383 470 100205 101906 102556 618 804 103046 774 104152 277 726 105112 459 975 106315 506 689 107006 177 692 837 108128 446 633 109706 42 82 110301 410 111266 599 692 726 944 113840 114349 714 115686 803

109983 109989 111238 114794 115145 115168 118140 121776 127196 127812 135178 148965 156934 17889 161779

PO 125 ZŁ.

1434 787 2725 952 4680 5643 789 6281 7144 808 8420 10960 11289 946 14866 957 16839 17178 19344 21853 22293 862 24138 847 978 28939 28779 946 29381 31410 32625 778 34267 308 35283 471 25 37183 38418 41240 43544 985 44565 45540 47763 48452 862 804 51061 52907 53551 57870 58188 447 59437 60568 953 61270 62542 964 63380 66482 948 68488 822 70411 572 71023 72645 85 960 73315 405 721 838 74518 75 617 76588 737 78299 79313 439 81283 937 82065 894 83710 15 85459 86509 811 766 87249 88377 89175 314 90 865 92698 937 93089 156 94644 96055 522 772 875 97041 98662 763 99652 101557 783 102165 103069 104534 755 106052 545 107134 370 108490 96 109108 111279 112783 113382 115912 116611 825 117787 118474 627 120638 121464 122865 126165 370 640 128665 98 800 902 129487 694 770 137349 886 131566 132384 133549 135671 136186 137766 138178 262 139638 967 140348 141346 961 143393 146170 148331 548 466 901 149214 808 150469 152640 153934 155823 156856 158090 894 159062 160302 502 83 161043 164032.

III ciągnięcie

PO 125 ZŁ.

1186 754 8634 4945 5531 6566 7041 534 8250 475 579 10180 12107 361 14406 15893 16028 17048 408

TAM, GDZIE SIĘ STALE WYGRYWA!!!

Główna wygrana I klasy 44 loterii

z 100.000

padła na los Nr. 10995, sprzedany w znanej ze szczęścia kolekturze

„Uśmiech Fortuny”

DOMU BANKOWEGO M. MORAJNE

CENTRALA: ULUBIN, KAPUŚNIA 3

Oddziały: BYDGOSZCZ, Pomorska 1. TORUŃ, Żeglarska 31.

890 20439 697 21325 22070 23811 24570 25525 27846 28042 29407 31677 811 32362 586 32483 873 34492 706 35937 36220 616 39473 618 41533 42262 43203 340 718 45949 46475 693 47205 343 811 49099 211 50049 51909 53768 54330 55782 58101 60046 56 66066 615 579 987 70234 71952 72950 74673

76803 77495 531 817 989 78572 722 79071 80222 81599 83590 84048 86825 971 87882 88226 412 90017 648 995 91117 95 92410 70 94224 95823 97676 98225 99449 102206 103103 104701 813 108834 110444 45 111185 112295 113275 114112 278 118082 681 121407 875 124926 129052 130913 133175 134230 135246 137279 307 139087 141959 146329 745 148528 688 149131 475 150448 151230 154164 409 38 155821 156120 255 157453 160265 161505 162176 571 163567.

PO ZŁ. 62.50

296 457 725 28 1274 981 2203 3143 897 903 4274 597 5631 46 6102 29 653 776 8376 9089 637 713 987 10101 190 11657 12131 687

Na ostatniej fali

DYMISJA GABINETU BELGIJSKIEGO.

BRUKSELA. (PAT.). — Po zakończeniu posiedzenia rady ministrów ministrowie socjaliści oznajmili, iż nie będą mogli nadal współpracować z rządem Pierlota.

O POLSKO-SŁOWACKĄ WSPÓLPRACĘ KULTURALNĄ I GOSPODARCZĄ.

BRATYSŁAWA. (PAT.). — W tych dniach odbyły się w Róžomberku obrady czynników społecznych polskich i słowackich w sprawie rozszerzenia współpracy polsko-słowackiej na polu gospodarczym i kulturalnym.

Konferencje działaczy polskich i słowackich poświęcone realizacji powziętych uchwał w dziedzinie współpracy kulturalnej, gospodarczej, turystycznej, sportowej i t. d. będą kontynuowane w najbliższym czasie.

W zakończeniu obrad w Róžomberku wziął udział wice-premier Karol Sidor, który następnie pojeździł obiadem uczestników konferencji.

MIN. CIANO WYJECHAŁ DO BIAŁOWIEŻY.

WARSZAWA. (PAT.). — W poniedziałek o godz. 16.45 minister spraw zagranicznych Włoch, hr. Ciano, z małżonką oraz ministrem J. Beck z małżonką odjechali do Białowieży, gdzie odbędzie się polowanie.

Dworzec wschodni oraz peron dworca udekorowano flagami narodowymi o barwach włoskich i polskich.

Na peronie ustawiły się szpalery poczty sztandarowej związków kombatanckich, przedstawiciele kolonii włoskiej i t. d.

HISZPANIA.

PARYŻ. (PAT.). — W ciągu bieżącego tygodnia, prawdopodobnie w czwartek lub w piątek, odbędzie się posiedzenie rady ministrów na którym będzie rozpatrywana sprawa nominacji przedstawiciela Francji przy rządzie gen. Franco.

WASZYNGTON. (PAT.). — Departament stanu ogłosił, że ambasada amerykańska w Hiszpanii, która była prowizorycznie przeniesiona do Perpignan, została zamknięta.

Sprawa wczasów robotniczych na realnych torach

Robotnicze Towarzystwo Turystyczne, w zwołało na ub. niedzielę wielką konferencję, poświęconą sprawie organizowania wczasów robotniczych.

W konferencji brali udział: przedstawiciele Stowarzyszenia „Urlopy Robotnicze” i Centr. Biura Wczasów, przedstawiciel Centr. Kom. Zw. Zaw. tow. Fröhlich, czł. Zarządu Gł. Ligi Popierania Turystyki prof. Ramuś, przedstawił Min. Komunikacji p. Orlikowski, naczn. st. Łódź — Fabr., p. Taflński, inspektorka Pracy p. Przedborska Maria, przewodnicząca TUR — tow. Moskiewicz, sekretarz OKR PPS., tow. Wachowicz, przedstawiciel WF. i PW. st. sierżant Majchrzak, przedstawiciel Polskiego Radia — p. Szumlewski, ref. turystyki LPT na Łódź, kierownik Lipiński, przedstawiciele OKR, liczni delegaci robotnicy wszystkich większych fabryk w Łodzi, oraz przedstawiciele prasy.

Uczestnicy konferencji z zainteresowaniem oglądali liczne i pomysłowo moniowane tablice i plakaty propagandowe ze zdjęciami krajobrazów najpiękniejszych okolic Polski, rozwieszono w halu.

Obszerny referat na temat wczasów dla robotników wygłosił tow. Adam Walczak. Istnieje ustawa — rozpoczął referent — gwarantująca robotnikom prawo do urlopu, ale nie ma ustawy wprowadzającej przymus korzystania z urlopu. Przemysłowcy różnymi krutkami obchodzą ustawę, pozbawiając robotników należnego im odpoczynku po roku znoej pracy.

Wczasy robotnicze — to problem wielkiej doniosłości, gdyż tyż się sprawy podniesienia stanu zdrowotnego wielkich mas pracujących. Problemem tym winny zainteresować się Ubezpieczalnia Społeczna, samorzady oraz — ze względu na obronność kraju — władze państwowe. Jednak zainteresowanie to winno przejawiać się w pomocy udzielanej istniejącym już stowarzyszeniom robotniczym, a nie w tworzeniu skoszarowanych obozów, gdzie uczestnicy będą jedli i ćwiczyli na rozkaz.

Muszą się znaleźć fundusze na umożliwienie robotnikom spędzenia wczasów, gdyż większość robotników z powodu nędznych zarobków nie może sobie na wyjazd pozwolić. Statystyka wykazuje, że 35,7 proc. ogółu robotników zarabia poniżej 20 złotych tygodniowo, a więc bez zorganizowanej pomocy nie może marzyć o wykorzystaniu urlopu.

W dalszym ciągu referent omawia kwestię organizowania wczasów we Francji, Belgii i Anglii, gdzie odpowiednie ustawy zapewniają robotnikowi możliwość spędzenia urlopu w doskonałych warunkach. Inaczej przedstawia się ta sprawa w krajach faszystowskich, gdzie robotnicy zmuszeni są spędzać wczasy skoszarowani w obozach i wolny swój czas muszą poświęcać napół wojskowym ćwiczeniom.

Sprawa organizowania wczasów w Polsce wchodzi na nowe tory. Centralne Biuro Wczasów w porozumieniu z właścicielami większych zakładów, ustaliło następujący system pracy. Każdy z robotników, który chciałby spędzić urlop na kolonii wypoczynkowej, podpisuje odpowiednią deklarację i co tydzień, przy wypłacie, ściągają mu się na ten cel 50 groszy. Co miesiąc pracodawca uzyskuje w ten sposób sumy przelewa do Centr. Biura Wczasów.

System ten powinien dać dobre rezultaty, ale tylko w tym wypadku, gdy robotnik będzie miał zupełną swobodę wyboru organizacji, za pośrednictwem której chce wyjechać na kolonię. Bo jeśli robotnicy mają zaufanie do kolonii prowadzonych przez organizacje socjalistyczne, nie można ich zmuszać do przebywania na koloniach organizowanych przez obcych im, a często niemiliych ludzi. Każda próba zgłajchaltowania akcji wczasów może spowodować zupełne fiasko tej akcji. O tym winni pamiętać ci, którzy chcą skoordynować akcje wczasów robotniczych.

Następnie głos zabrał przedstawiciel Centralnego Biura Wczasów, p. Paprocki, który stwierdził, iż Centralne Biuro Wczasów ma za zadanie jedynie skoordynowanie i rozszerzenie działalności poszczególnych stowarzyszeń organizujących wczasy, a nie tworzenie własnych ośrodków wypoczynkowych. P. Paprocki, omawiając przyczyny słabych wyników dotychczasowej akcji werbunkowej wśród robotników, obarczył odpowiedzialnością po części samych robotników, którzy nie wykazują entuzjazmu dla tej sprawy.

Wreszcie referent zaznaczył, że robotnicy pracujący tylko po 2 — 3 dni w tygodniu, a więc b. mało zarabiający, nie będą mogli korzystać z urlopów.

Trzeci referat wygłosił przewodniczący RTTT, tow. Zatkę, podkreślając na wstępie ścisłą współpracę w każdej dziedzinie pomiędzy partiami socjalistycznymi a klasowym ruchem zawodowym. Współpraca obejmuje również braćnie organizację kulturalno - oświatową, sportową, turystyczną i t. p. Wszystkie te stowarzyszenia współdziałają przy organizowaniu ośrodków wypoczynkowych, wytworząc takie warunki i klimat na swych koloniach, że robotnicy i pracownicy czują się świetnie i z głębokim zalem opuszczają towarzyszy, gdy nadejdzie koniec jakże krótkiego urlopu.

Tow. Zatkę omawia sprawę ko-

lonii, organizowanych przez stowarzyszenia, hojnie subsydiowane. Pomimo braku subwencji, na sze kolonie nie są wcale droższe — pobyt dzienny wynosi przeciętnie dziennie zł 1.75, — gdyż organizatorzy pracują honorowo, poświęcając swój czas i doświadczenie umiłowanej organizacji.

W bieżącym sezonie RTT organizuje kolonię wypoczynkową w Józefowie nad Pilicą, w Bystrzyce na Śląsku Zaolziańskim i w Zakopanem, zaś „Urlopy Robotnicze” zakładają swe kolonie w Radziechowej, nad Wisłą pod Plockiem i w górach.

Kończąc swój referat, tow. Zatkę zwraca się do delegatów fabrycznych, by wzywali robotników do zapisywania się wyłącznie na kolonie RTT. i „Urlopów Robotniczych” za pośrednictwem Centr. Biura Wczasów.

Po referatach wywiązuje się dyskusja, w której zabiera głos tow. Fröhlich, przedstawiciel Centr. Kom. Zw. Zaw. stwierdza-

jąc, iż wszelkie próby „stotalizowania” akcji wczasów byłyby równoznaczne ze zniweczeniem dotychczasowego dorobku w tej dziedzinie. Przykład przytoczony przez p. Paprockiego jest b. charakterystyczny i klasyczny. Robotnicy nie chcą zapisywać się do organizacji, do której nie mają zaufania, organizacji na czele której stoją ludzie obcy klasie robotniczej.

Przedstawiciel Ligi Popierania Turystyki, prof. Ramuś zadeklarował pełne poparcie Ligi dla akcji wczasów robotniczych.

Po dyskusji, w której brali udział przedstawiciele OKR. i delegaci fabryczni, przyjęta została rezolucja, wzywająca delegatów robotniczych do propagowania wśród robotników idei wczasów i do popierania wyłącznie ośrodków wypoczynkowych, organizowanych przez Rob. Tow. Turystyczne i „Urlopy Robotnicze” za pośrednictwem Centr. Biura Wczasów.

Z codziennych walk robotników

ZLIKWIDOWANY ZATARG

W fabryce M. Lipski, ul. Pogonowskiej wynikł zatarg na tle zwolnienia przez firmę robotników, którzy nie nabyli prawa do zapomogi. Na skutek interwencji przedstawiciela Kl. Zw. Zaw. firma zgodziła się zatrudnić robotników aż do uzyskania prawa do za pomogi.

ZLIKWIDOWANY STRAJK

W Chrześcijańskiej Spółdzielczej Wytwórni Włókienniczej „Brania Pomoc” przy ul. Rzgowskiej 26 od dnia 23 b. m. trwał strajk okupacyjny 220 robotników, którzy domagali się wypłaty zarobków z r. 1938, oraz zarobków bieżących za ostatnie dwa tygodnie, wypłacanych w formie ustalonych zaliczek.

W dniu wczorajszym strajk został przerwany i robotnicy o godz. 5-ej rano przystąpili do pracy, kwestia zaś wyplat ma być ustalona przez Inspektorat Pracy w porozumieniu z zarządem spółdzielni.

Przy tej okazji wyjaśnić należy, że podanie pierwotne wiadomości o wybuchu strajku w spółdzielczej wytwórni włókienniczej „Tkanina” polega na pomyśce, gdyż na wymienionej posesji przy ul. Rzgowskiej 26 mieszczą się aż trzy podobne spółdzielnie włókiennicze, jednak w „Tkaninie” strajku nie było.

PRZED ORZECZENIEM W PRZEMYSLE KOTONOWYM

W dniu dzisiejszym wyznaczona została ponowna konferencja obu stron na udziałem przedstawicieli zw. zaw. robotników przemysłu kotonowego i przedstawicieli przemysłu. Na konferencji tej komisja rozjemcza powołana z ramienia Rządu poda do wiadomości obu stron tekst ogłoszenia, które reguluje warunki pracy i płacy w przemyśle kotonowym.

ZATARG W FABRYCE PAPIERU

W fabryce papierów kolorowych firmy „Papierkol” przy ul. 11-go Listopada 192 wybuchł zatarg na tle odmowy zawarcia układu zbiorowego przez firmę.

Powiadomiony o powyższym Inspektorat wyznaczył na dzień dzisiejszy konferencję.

POSTULATY PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH

W lokalu własnym przy ul. Piarkackiej 17 odbyło się walne zebranie członków Stowarzyszenia Urzędników Państwowych koło w Łodzi. Obszerny referat w sprawie urzędników państwowych wygłosił wiceprezes Zarządu Gł. S. U. P. oraz przedstawiciel Zw. Urzędników Skarbowych. W dłuższej dyskusji poruszono szereg bolączek pracowniczych, po czym

Radio łódzkie

DTOREK, 28 lutego

5.35 Muzyka poranna (płyty). 6.35 Gimnastyka. 6.50 Muzyka (płyty). 7.00 Dziennik poranny. 7.15 Muzyka (płyty). 8.00 Audycja dla szkół. 8.10 Przerwa. 11.00 Audycja dla szkół. 11.15 A. Głusznow — „Cztery pory roku” — muzyka baletowa. 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Krakowa. 12.03 Audycja połączona. 13.00 Przerwa. 14.00 Koncert Zyczeń. 14.50 Łódzkie wiadomości giełdowe i odczytanie programu. 15.00 „Wszędzie jest życie — i na pustyni” — pogadanka dla młodzieży. 15.15 Literatura dla wszystkich — „Tętnące serce” — Selmy Lagerlöf. 15.30 Muzyka obiadowa. 16.00 Dziennik południowy. 16.08 Wiadomości gospodarcze. 16.20 Przegląd aktualności finansowo - gospodarczych. 16.30 Pieśni z doliny św. Krzyża (Mississippi). 17.00 Od Jordana do Libanu — fejeton. 17.15 Kwadrans dawnej muzyki. 17.25 „Wielolet, Ilehila i bawelna polska — pogadanka. 17.35 Z pieśnią po kraju. 18.00 O muzyce i muzykach: „Co to jest muzyka programowa”. 18.25 Wiadomości sportowe lokalne. 19.00 Koncert muzyki polskiej. 20.35 Audycje informacyjne: Dziennik wieczorny. Wiadomości meteorologiczne. Wiadomości sportowe. Nasz program na jutro. 21.00 Koncert Towarzystwa Miłośników Dawnej Muzyki. Transmisja z Wareszawskiego Konserwatorium Muzycznego. 22.00 „Przełomki ateńskie”. „Powrót z Akropolu”. 22.25 Recital fortepianowy. 22.55 Wiadomości bieżące. 23.00 Ostatnie wiadomości dziennika wieczornego. Komunikat meteorologiczny.

podjęto uchwały, w których wysunięto postulaty pracownicze:

- 1) Jaknajszyszego przeprowadzenia w całej rozciągłości projektowanych zmian ustawy uposażeniowej.
2) Wprowadzenia awansów automatycznych.
3) Przyznania rodzinnego dodatku pracownikom państwowym.
4) Przyznania pracownikom państwowym zatrudnionym w Łodzi dodatku wielkomiejowego.
W dalszym ciągu omawiano sprawy organizacyjne i przyjęto sprawozdanie z działalności i preliminarza budżetu na rok bieżący. Dalej plan prac na rok bieżący. Plan prac organizacyjnych przewiduje między innymi zorganizowanie tanich urlopów wypoczynkowych.

Znieważył flagę państwową

Mieczysław Szwedkowski poprzednio już karany za gwałt na 2 lata więzienia odpowiadał przed Sądem Grodzkim w Łodzi za znieważenie flagi państwowej.

W dniu 1 lutego b. r. w czasie Imienii Prezydenta Państwa wywieszono były flagi państwowe.

Tragedia uciekinierów niemieckich

Na ławie oskarżonych sądu grodzkiego w Łodzi zasiadł w dniu wczorajszym 45-letni Moryc Kon, bez stałego miejsca zamieszkania, żebrak z zawodu.

Akt oskarżenia zarzuca mu uprawianie żebractwa na ulicach Łodzi.

Na wczorajszym przewodzie wyszło na jaw, że oskarżony został wysiedlony z Niemiec, gdzie był właścicielem wytwórni preparatów chemicznych w Lipsku.

Szwedkowski powracając w stanie pijanym w nocy zerwał flagę z domu Nr. 12 na ul. Nowomiejskiej, podarł flagę i zdeptał w błocie. Na wczorajszej rozprawie tłumaczył, że był pijanym i nie wie co czynił. Sąd skazał Szwedkowskiego na 1 tydzień aresztu.

DZIAŁ LEKARSKI

Dr. REICHER

specjalista chorób skórnych, wenerycznych i seksualnych.

Leczenie promieniami Roentgena.

Południowa 28, tel. 201-93.

Przyjm. od 8 — 11 r. i 5 — 8 wiecz. w niedz. i święta od 9 — 12 pp.

GRAND-KINO

DZIS! Dramat czystych serc w walce z cieniami przeszłości

ZA WINY NIE POPEŁNIONE

W rolach głównych: BARTOWNA, JUN. - STĘPOWSKI, BODO, KRYŃSKA, PI-CHELSKI

Czy dzieci odpowiadają za winy rodziców?

Czy ludzie z przeszłością mają prawo do życia?

Dzisiaj 2 PORANKI o g. 12 i 2-ej. CENY 85 gr. i 1.09.

Nad program wyłącznie tylko u nas Wielki reportaż: Narcisuska mistrzostwa świata F.I.S. w Zakopanem 1939 r.

Jastrząb

Dzisiaj dawno oczekiwana premiera w kinie „Filharmonia”. Wyświetlany będzie oskonany film produkcji francuskiej 1939 r. „Jastrząb”. Film ten jest sukcesem czolowego wykonawcy Charles Beyer'a. W innych rolach ujrzymy Natalię Paley i Pierre Richarda Willma. „Jastrząb” to film o fascynującej fabule i żywo toczącej się akcji, rzuconej na tło współczesnego życia. Ceny popularne.

CORSO

Początek o godz. 4-ej w soboty i niedziele o godz. 12.

Ceny od 50 g. Sala wentylowana.

KINO TON

Kopernika 16, tel. 140-72

Początek w dni powszednie o godz. 4-ej pp. w soboty o godz. 2-ej p. p. W niedzielę i święta o godz. 12 w poł.

PORAZ PIERWSZY W ŁODZI

Czarowna baśń z tysiąca i jednej n humoru, dowcipu i pięknych melodii.

KALIF z BAGDADU

Nadpr.: Wesoła Komedia.

DZIS! PREMIERA

Revelacyjna operetka filmowa, pełna humoru, dowcipu i pięknych melodii p.

MANEWRY HU ARSKIE

w roli gl. MAGDA SCHNEIDER, PAWEŁ JAWOR, TIBOR v. HALMAY

— Czardasz, muzyka, śpiew, czarują ce piosenki.

PORAZ PIERWSZY W ŁODZI

W r. gł. EDDIE CANTOR, JUNE LANG, TONY MARTIN

Następny program: „POSZUKIWANY BOHATER”

Dźwiękowe PRZEDWIOŚNIE

zeromskiego 74/76, tel. 129-38

Dójazd tramwajami 0, 5, 6 i 8 do rogu Kopernika i Zeromskiego.

DZIS

Film, ilustrujący dramat pensjonarki, której rodzice żyją w rozłące

MOI RODZICE ROZWODZĄ SIĘ

W r. gł.: M. Gorczyńska, J. Andrzejewska, K. Junosza-Stępowski i F. Brodniewicz

Ceny miejsc: I m. 1.09, II m. 90 gr., III m. 50 gr. Kupony ulgowe po 70 gr. z prawem zajmowania dowolnych miejsc. W niedzielę i święta nie ważne. Początek przedstawień w dni powszednie o godz. 4-ej, w niedzielę i święta o godz. 12.

Następny program: „GEHENNA” — w rolach gl. Cwiklińska i Samborski

Czytajcie „Dziennik Ludowy”

Film w języku polskim.

URANIA

Ceglarniana 2, tel. 107.34

Pocz. o 4, w soboty i niedziele o 11.30

CAPITOL

Nadprogram: Dodatki i kronika. Bilety ulgowe i bezpłatne nie ważne — aż do odwołania.

Dzisiaj poraz pierwszy w Łodzi! Dramat rozgrywający się w dżunglach czarnego ładu p. t.:

PRZEKŁĘTY SKARB

W r. gł.: Joan Gardner i Jan Collin.

Dzieje modelki, która spotkała dwie miłości Joan Crawford i Spencer Tracy w filmie p. t.

MODELKA

Pełen czar i poezji pierwszy długometrażowy film kolorowy WALT A DISNEY'A

„KRÓLEWNA ŚNIEŻKA”